

EVANGELIJ PO
MATEJU

v sodobnem jeziku

EVANGELIJ PO MATEJU V SODOBNEM JEZIKU.

Naslov izvirnika: Eugene H. Peterson: The Message

Copyright © 1993, 1994, 1995 Eugene H. Peterson.

Copyright prevoda: © 2000 Matjaž Črnivec.

UVOD V NOVO ZAVEZO

Prihod Jezusa je pomenil začetek nove dobe. Bog je na osebni način vstopil v zgodovino in napravil brez dvoma jasno, da je na naši strani in da dela vse, kar koli je mogoče, da bi nas rešil. Vse to je predstavil in uresničil v življenju, smrti in vstajenju Jezusa. Temu je bilo (in je) težko verjeti - izgleda predobro, da bi bilo res.

Toda eden za drugim so možje in žene začeli temu verjeti, verjeti, da je Jezus živi Bog med njimi in za njih. Kmalu so ugotovili, da tudi živi v njih. Na svoje veliko presenečenje so se znašli v svetu, kjer ima Bog vse niti v rokah - ima prvo besedo glede vsega; ima zadnjo besedo glede vsega. To je pomenilo, da je bilo treba vse, dobesedno vse stvari preusmeriti, ponovno premisliti in domisliti.

In v to so šli z neverjetnim zadovoljstvom. Pripovedovali so zgodbe o Jezusu in uredili njegove nauke v obliko, ki si jo je mogoče zapomniti. Pisali so pisma. Peli so pesmi. Molili so. Eden izmed njih je napisal izredno pesnitev, ki temelji na božanskih videnjih. Vse to se je odvijalo brez kakšne posebne organiziranosti; bilo je bolj ali manj spontano in za naključnega opazovalca povsem prepuščeno naključju. V toku približno petdesetih let so se ti spisi nabrali v to, kar so Jezusovi učenci pozneje zbrali in poimenovali »Nova zaveza.«

Tri vrste spisov - pripovedi očitvidcev, osebna pisma in vizionarska pesnitev - sestavljajo to celoto. Pet pripovedi, enaindvajset pisem, ena pesnitev.

Med tem pisanjem in branjem, zbiranjem in urejanjem, nad katerim ni posebej bedel ali bil zanj zadolžen noben posameznik, so prvi kristjani, katerih življenja je spreminjalo in oblikovalo to, kar so brali, prišli do zaključka, da je pravzaprav bil nekdo, ki je nad tem posebej bedel - Božji Sveti Duh je bil za vsem tem in v vsem tem. Ko so se ozrli nazaj, so lahko videli, da to pisanje ni bilo niti najmanj naključno ali prepuščeno slučaju, da vsaka beseda deluje z vsako drugo besedo in da vsi ti ločeni dokumenti medsebojno delujejo v globoki harmoniji. Nikjer ni bilo ničesar naključnega, ničesar, kar bi se dalo pripisati zgolj okoliščinam. To, kar je bilo zapisano, so hrabro poimenovali »Božja beseda« in ji zaupali svoja življenja - sprejeli so njeno avtoriteto nad svojimi življenji. Večina bralcev vse do danes je prišla do podobnega zaključka.

Presenetljiva lastnost vsega tega pisanja pa je, da bilo napravljeno v pouličnem jeziku svojega dne, v govoricu igrišča in tržnice. V tedanjem grško govorečem svetu sta obstajali dve ravni jezika: formalni in neformalni jezik. Formalni jezik se je uporabljal za pisanje filozofije in zgodovine, vladarskih odlokov in epske poezije. Če je kdo sedel, da bi napisal kaj za potomce, je moralo biti to seveda napisano v tem formalnem jeziku, z njegovim učenim besednjakom in natančno dikcijo. Če pa je šlo za rutinsko pisanje - za nakupovalne sezname, družinska pisma, račune in plačila - se je to pisalo v navadni, neformalni govoricu vsakdanjega govora, pouličnega jezika.

In to je jezik, ki ga uporablja Nova zaveza. Nekateri so nad tem prepadeni, ker predpostavljajo, da bi moral biti jezik, ki se ukvarja s svetimi Bogom in s svetimi rečmi, privzdignjen - dostojanstven in svečan. Toda en sam dober pogled na Jezusa - na njegovo nagnjenost k »zemeljskim« pripovedim in njegovo hitro navezovanje stikov z navadnimi ljudmi - nas osvobodi tega predsodka. Kajti Jezus pomeni spust Boga v naša življenja, prav takšna, kakršna so, ne dvig naših življenj k Bogu v upanju, da se bo ozrl na nas, ko bo videl, kako zelo si prizadevamo.

In to je razlog, zakaj so Jezusovi učenci pri svojem pričevanju in pridiganju, prevajanju in poučevanju vedno storili vse, da bi povedali Sporočilo - »dobro novico« - v jeziku prav tiste ulice, v kateri so živeli. Da bi prav razumeli Sporočilo, moramo imeti pravi jezik - ne nek prefinjen jezik, ki nagovarja naša hrepenenja po najboljšem, ampak grob, zemeljski jezik, ki razodeva Božjo prisotnost in delovanje tam, kjer bi ju najmanj pričakovali, in ki nas najde takrat, ko smo do vratu v zamazani vsakdanjosti svojih življenj in ko je Bog nekaj najbolj oddaljenega našim mislim.

Ta prevod Nove zaveze v sodobno govoricu ohranja jezik Sporočila sodoben in svež in razumljiv; uporablja isti jezik, s kakršnim gremo po nakupih, govorimo s prijatelji, skrbimo o stvareh, ki se dogajajo po svetu, in učimo svoje otroke olike pri mizi. Namen tega prevoda ni podati dobesedno pretvorbo iz grščine v angleščino (in potem v slovenščino), ampak rajši prenesti ton, ritem, dogodke, predstave na način, na katerega dejansko mislimo in govorimo.

Ko sem bil sredi tega dela, sem ugotovil, da je to natančno tisto, kar sem delal v vsem svojem poklicnem življenju. Kot pastor sem petintrideset let stal na meji med dvema jezikoma, med svetopisemsko grščino in vsakdanjo angleščino, in delal kot prevajalec: priskrbeti sem moral prave izraze, najti prave besede, da so se lahko možje in žene, katerim sem bil pastor, znašli in shajali v tem svetu, kjer je Bog tako odločno in jasno spregovoril v Jezusu. To sem počel s prižnice in v kuhinji, v bolnicah in v restavracijah, na parkiriščih in na piknikih - vedno sem iskal način, kako storiti svetopisemski tekst relevanten za okoliščine, v katerih so bili ljudje.

UVOD

MATEJ

Pripoved o Jezusu se ne začneja z Jezusom. Bog je bil na delu že dolgo časa. Odrešitev, ki je glavno Jezusovo opravilo, je staro opravilo. Jezus pomeni sovpadanje in dokončno obliko tém in energij in gibanj, ki so bili sproženi že pred ustanovitvijo sveta.

Matej odpre Novo zavezo s tem, da postavi Jezusovo lokalno zgodbo v njen svetovni in zgodovinski okvir. Matej poskrbi, da med branjem njegovega poročila o rojstvu, življenju, smrti in vstajenju Jezusa vedno vidimo povezave s tem, kar se je dogajalo že prej. »Izpolnjeno« je eden izmed glagolov, ki so značilni za Mateja: to in to se je zgodilo, »da bi se *izpolnilo*.« Jezus je edinstven, ni pa naključen.

Še boljše, Matej pripoveduje svojo zgodbo tako, da niso v Jezusu dopolnjene samo vse stvari, ki so bile pred nami; v Jezusu smo dopolnjeni tudi mi. Vsak dan se zbudimo sredi nečesa, kar se že dogaja in kar se je dogajalo že dolgo časa: rodoslovje in geologija, zgodovina in kultura, kozmos - Bog. Del celotne zgodbe nismo niti po naključju niti ponesreči. Dobivamo usmeritev, navodila, ozadje, zagotovilo.

Matej podaja obsežen okvir, s pomočjo katerega vidimo, kako se vse Božje stvarjenje in odrešenje dopolnjuje v Jezusu in kako se tudi vsa področja našega življenja - delo, družina, prijatelji, spomini, sanje - dopolnjujejo v Jezusu. Brez takega okvira smo v nevarnosti, da razumemo Jezusa zgolj kot nekakšen odklon od problemov, s katerimi se ukvarjajo časopisi.

Nič ne bi moglo biti dalj od resnice.

MATEJ

I Družinsko deblo Jezusa Kristusa, Davidovega sina, Abrahamovega sina:

² Abraham je imel Izaka,
Izak je imel Jakoba,
Jakob je imel Juda in njegove brate,
³ Juda je imel Pereca in Zeraha (mati je bila Tamara),
Perec je imel Hecróna,
Hecrón je imel Rama,
⁴ Ram je imel Aminadába,
Aminadáb je imel Nahšóna,
Nahšón je imel Salmóna,
⁵ Salmón je imel Boaza (njegova mati je bila Rahába),
Boaz je imel Obéda (mati je bila Ruta),
Obéd je imel Jeseja
⁶ Jese je imel Davida
in David je postal kralj.

David je imel Salomona (Urijájeva žena je bila mati),
⁷ Salomon je imel Roboáma,
Roboám je imel Abíja,
Abíja je imel Asája,
⁸ Asá je imel Józafata,
Józafat je imel Joráma,
Jorám je imel Uzíja,
⁹ Uzíja je imel Jotáma,
Jotám je imel Aháza,
Aház je imel Ezekíja,
¹⁰ Ezekíja je imel Manáseja,
Manáse je imel Amosa,
Amos je imel Jošíja,
¹¹ Jošíja je imel Jojahína in njegove brate
in takrat je bilo ljudstvo odpeljano v Babilonsko izgnanstvo.

¹² Po babilonskem izgnanstvu
je Jojahín imel Šealtiéla,
Šealtiél je imel Zerubabéla,
¹³ Zerubabél je imel Abihúda,
Abihúd je imel Eljakíma,
Eljakím je imel Azóra,
¹⁴ Azór je imel Cadóka,
Cadók je imel Ahíma,
Ahím je imel Eliúda,
¹⁵ Eliúd je imel Eleazarja,
Eleazar je imel Matána,
Matán je imel Jakoba,
¹⁶ Jakob je imel Jožefa, moža Marije,
Marije, ki je rodila Jezusa,
Jezusa, ki se imenuje Kristus.

¹⁷ Od Abrahama do Davida je bilo štirinajst generacij,
še štirinajst od Davida do babilonskega izgnanstva
in še štirinajst od babilonskega izgnanstva do Kristusa.

JEZUSOVO ROJSTVO

¹⁸ Jezusovo rojstvo se je zgodilo takóle. Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom. Preden sta šla v zakonsko posteljo, je Jožef odkril, da je noseča. (To je bilo po Svetem Duhu, a on tega ni vedel.)

¹⁹ Jožef, nejevoljen a plemenit, se je odločil, da bo stvari uredil na tihem, da Marija ne bi bila osramočena.

²⁰ Ko je premišljeval, kaj bi bila najboljša rešitev, je imel sanje. V sanjah mu je spregovoril Božji angel: »Jožef, Davidov sin, ne oklevaj s poroko. Marijina nosečnost je spočeta od Duha. Božji Sveti Duh jo je naredil nosečo. ²¹ Rodila bo sina, in ko se to zgodi, ga ti, Jožef, imenuj Jezus - »Bog rešuje« -, ker bo rešil svoje ljudstvo njihovih grehov.« ²² To je pripeljalo prerokovo nerazvito pridigo do polne veljave:

²³ »Glejte na tole - devica bo postala noseča in rodila sina; imenovali ga bodo Emanuel« (to je v hebrejščini »Bog je z nami«).

²⁴ Tedaj se je Jožef prebudil. Storil je natančno tako, kakor mu je v sanjah zapovedal Božji angel: poročil se je z Marijo. ²⁵ Vendar nista stopila v celotno zakonsko življenje, dokler ni dobila otroka. Otroka je imenoval Jezus.

UČENJAKI Z VZHODA

2 Potem ko se je Jezus rodil v vasi Betlehem, na Judovem področju - to je bilo med vladanjem kralja Heroda -, je z Vzhoda v Jeruzalem prišla skupina učenjakov. ² Spraševali so naokrog: »Kje lahko najdemo in počastimo novorojenega Kralja Judov? Na vzhodnem nebu smo opazili zvezdo, ki je znak njegovega rojstva. Šli smo na romanje, da bi ga počastili.«

³ Ko je glas o njihovem povpraševanju prišel do Heroda, je bil ta zgrožen - in ne samo Herod, ampak tudi skoraj ves Jeruzalem. ⁴ Herod ni izgubljal časa. Zbral je vse vélike duhovnike in verske učitelje v mestu in jih vprašal: »Kje naj bi se rodil Mesija?«

⁵ Povedali so mu: »V Betlehemu, na Judovem področju. Prerok Mihej je jasno zapisal:

⁶ »To si ti, Betlehem v Judovi deželi,
nič več ne boš zadnji v vrsti.
Iz tebe bo prišel voditelj,
ki bo pasel in vodil moje ljudstvo, mojega Izraela.««

⁷⁻⁸ Herod se je potem na skrivaj sestal z učenjaki z Vzhoda. Delal se je, da je prav tako pobožen kakor oni, zato je iz njih izvabil, kdaj natančno se je pojavila zvezda, ki naznanja rojstvo. Povedal jim je preroštvo o Betlehemu in rekel: »Pojdite poiskat tega otroka. Obrnite vsak kamen. Takoj, ko ga boste našli, mi sporočite in nemudoma se vam bom pridružil ter ga tudi sam počastil.«

⁹ Po tej kraljevi obrazložitvi so krenili na pot. Tedaj se je spet pojavila zvezda, tista zvezda, ki so jo prej videli na vzhodnem nebu. Vodila jih je naprej, dokler se ni postavila nad kraj, kjer je bil otrok.

¹⁰ Komaj so se lahko zadrževali - bili so na pravem kraju! Prišli so ob pravem času!

¹¹ Vstopili so v hišo in zagledali otroka v naročju Marije, njegove matere. Vsi prevzeti so pokleknili in ga počastili. Potem so odprli svojo prtljago in izročili svoja darila: zlato, kadilo in miro.

¹² V sanjah so bili opomnjeni, naj ničesar ne sporočajo nazaj Herodu. Zato so si izbrali drugo pot, neopaženo zapustili tisto področje in se vrnili v svojo deželo.

¹³ Ko so učenjaki odšli, se je v Jožefovih sanjah še enkrat pojavil Božji angel in zapovedal: »Vstani. Vzemi otroka in njegovo mater ter zbeži v Egipt. Ostani tam do nadaljnjega. Herod je šel na lov za tem otrokom in ga hoče ubiti.«

¹⁴ Jožef je poslušal. Vstal je ter pod okriljem teme vzel otroka in njegovo mater. Ko je napočil dan so bili že izven mesta, daleč proti Egiptu. ¹⁵ Tam so živeli do Herodove smrti. To egiptovsko izgnanstvo je izpolnilo Ozejevo pridigo: »Svojega sina sem poklical iz Egipta.«

¹⁶ Ko je Herod spoznal, da so ga učenjaki prevarali, je padel v bes. Ukazal je, naj umorijo vsakega malega dečka, starega dve leti ali manj, ki je živel v Betlehemu ali na okoliških gričih. (To starost je določil s pomočjo podatkov, ki jih je dobil od učenjakov.) ¹⁷ Takrat se je izpolnila Jeremijeva pridiga:

¹⁸ »V Rami se je slišal glas,
jok in mnogo žalovanja.
Rahela, ki joka za svojimi otroki,
Rahela, ki zavrača vsako tolažbo;
njenih otrok ni,
v grobu ležijo mrtvi.«

¹⁹ Pozneje, ko je Herod umrl, se je v Egiptu Jožefu v sanjah prikazal Božji angel: ²⁰ »Pokonci, vzemi otroka in njegovo mater ter se vrni v Izrael. Vsi, ki so hoteli umoriti otroka, so mrtvi.«

²¹ Jožef je poslušal. Vstal je, vzela otroka in njegovo mater ter se vrnil v Izrael. ²² Ko pa je slišal, da je v Judeji Arhelaj kot kralj nasledil svojega očeta Heroda, se je bal iti tja. Potem pa so Jožefa sanje usmerile v gričevje Galileje. ²³ Ko je prispel, se je naselil v vasi Nazaret. Ta odločitev je pomenila izpolnitev preroških besed: »Imenoval se bo Nazarečan.«

GRMENJE V PUŠČAVI!

3 Medtem ko je Jezus živel na galilejskem gričevju, je Janez, imenovan »Krščevalec«, pridigal v puščavski pokrajini Judeje. ² Njegovo sporočilo je bilo preprosto in ostro, prav kakor njegova puščavska okolica: »Spremenite svoje življenje. Božje kraljestvo je tu.«

³ Janezu in njegovemu sporočilu je dajalo avtoriteto Izaijevo preroštvo:

»Grmenje v puščavi!
Pripravite se na Božji prihod!
Napravite pot ravno in gladko!«

⁴ Janez je nosil obleko iz kamelje dlake, ki je bila okoli pasu zavezana z usnjenim pasom. Njegova natančno predpisana hrana so bile kobilice in divji med. ⁵ Ljudje iz Jeruzalema, Judeje in Jordanske pokrajine so zgrinjali k njemu, da bi ga slišali in videli na delu. ⁶ Tisti, ki so prišli, da bi priznali svoje grehe, so bili tam pri reki Jordan krščeni v spremenjeno življenje.

⁷ Ko je Janez opazil, da mnogo farizejev in saducejev prihaja po krstno izkustvo, ker je to postalo v modi, je eksplodiral: »Kačja zalega! Kaj mislite da počnete, ko se izmuznete sem dol k reki? Ali mislite, da bo malo vode na vaših kačjih kožah kar koli spremenilo? ⁸ Vaše življenje se mora spremeniti, ne vaša koža! ⁹⁻¹⁰ In ne domišljajte si, da lahko izkoristite svoj položaj in zatrjujete, da je vaš oče Abraham. Biti Abrahamov potomec ne pomeni nič. Edino, kar šteje, je tvoje življenje. Je zeleno in cvetoče? Če namreč ni, gre v ogenj.

¹¹ Krščujem vas tukaj v reki in pripravljam vaše staro življenje za življenje kraljestva. Prava stvar šele prihaja: Glavni junak v tej drami - v primerjavi z njim sem zgolj statist - bo zanetil v vas življenje kraljestva, ogenj v vaši notranjosti, Svetega Duha v vaši notranjosti, ki vas spreminja od znotraj navzven. ¹² On bo počistil hišo - do čistega bo pomedel vaša življenja. Vse, kar je pravo, bo postavil na svoje mesto pred Bogom; vse, kar je zgrešeno, bo kot smeti vrgel v ogenj.«

¹³ Potem se je pojavil Jezus, ki je k Jordanu prišel iz Galileje. Hotel je, da bi ga Janez krstil. ¹⁴ Janez je ugovarjal: »Jaz sem tisti, ki mora biti krščen, ne ti!«

¹⁵ Jezus pa je vztrajal: »Stori to. Božje delo skozi vsa ta stoletja - vzpostavljanje stvari tako kot je prav - se sklepa ravno zdaj, s tem krstom.« In tako je Janez to storil.

¹⁶ V trenutku, ko je Jezus stopil iz vod krsta, se je nebo odprlo in je zagledal Božjega Duha - izgledal je kakor golob -, kako se spušča in pristaja na njem. ¹⁷ Obenem z Duhom, pa glas: »Ta je moj Sin, izbran in zaznamovan z mojo ljubeznijo, veselje mojega življenja.«

PREIZKUŠNJA

4 Nato je Duh Jezusa odpeljal v puščavo na Preizkušnjo. Hudič je bil seveda več kot pripravljen, da mu jo priredi.² Jezus se je na preizkušnjo pripravil s postom, ki je trajal štirideset dni in štirideset noči. To ga je seveda spravilo v hudo lakoto,³ s čimer se je Hudič okoristil pri prvem preizkusu: »Ker si Božji Sin, reci besedo, ki bo spremenila te kamne v štruce kruha.«

⁴ Jezus je odgovoril s tem, da je navedel Peto Mojzesovo knjigo: »Potrebuješ več kot samo kruh, da ostaneš pri življenju. Potrebuješ stalen tok besed iz Božjih ust.«

⁵ Za drugi preizkus ga je Hudič odpeljal v Sveto mesto. Posadil ga je na vrh templja in rekel: »Ker si Božji Sin, skoči.«⁶ Hudič ga je spodbodel z navajanjem Psalma 91: »Zaupal te je varstvu angelov. Ujeli te bodo, tako da se tudi z nogo ne boš mogel udariti v kamen.«

⁷ Jezus ga je zavrnil z drugim navedkom iz Pete Mojzesove knjige: »Ne drzni si preizkušati Gospoda svojega Boga.«

⁸ Za tretji preizkus ga je Hudič odpeljal na vrh velikanske gore. Z mnogimi kretnjami mu je kazal na vsa kraljestva sveta, kako so slavna.⁹ Potem je rekel: »Tvoja so - z vsem, kar jim pripada. Samo spusti se na kolena in mi izkaži čaščenje, pa so tvoja.«

¹⁰ Jezusova zavrnitev je bila odločna in ostra: »Poberi se!« Svoj ukor je podprl s tretjim navedkom iz Pete Mojzesove knjige: »Samo Gospodu, svojemu Bogu, izkazuj čaščenje - nikomur drugemu. Služi mu s popolnoma nerazdeljenim srcem.«

¹¹ Preizkušnja je bila končana. Hudič je odšel. In namesto njega - angeli! Prišli so in poskrbeli za Jezusa.

UČENJE IN OZDRAVLJANJE

¹² Ko je Jezus slišal, da so Janeza zaprli, se je vrnil v Galilejo.¹³ Iz svojega domačega kraja Nazareta se je preselil v vas Kafarnáum, ob jezeru, ob vznožju Zábulonovega in Neftálijevega gričevja.¹⁴ Ta premik je izpolnil Izaijevo pridigo:

¹⁵ Dežela Zábulona, dežela Neftálija,
cesta k morju, onkraj Jordana,
Galileja, križišče narodov.

¹⁶ Ljudje, ki so vse življenje presedeli v temi,
so zagledali ogromno luč;
sedeli so v temni, temni pokrajini smrti
in gledali, kako se dviga sonce.«

¹⁷ Ta pridiga, ki jo je prerokoval Izaija, se je uresničila v Galileji, ko je Jezus začel oznanjati. Nadaljeval je tam, kjer je Janez končal: »Spremenite svoje življenje. Božje kraljestvo je tu.«

¹⁸ Ko je Jezus hodil ob obali Galilejskega jezera, je zagledal dva brata: Simona (ki se je pozneje imenoval Peter) in Andreja. Ribarila sta, v jezero sta metala svoje mreže. To je bilo njuno vsakdanje delo.¹⁹ Jezus jima je rekel: »Pojdita z menoj. Iz vaju bom naredil novo vrsto ribičev. Pokazal vama bom, kako namesto krapov in postrvi loviti moške in ženske.«²⁰ Ničesar nista spraševala, ampak sta preprosto pustila svoje mreže in šla za njim.

²¹ Malo naprej po obrežju so srečali še dva brata, Jakoba in Janeza, Zebedejeva sinova. S svojim očetom Zebedejem sta sedela v čolnu in popravljala mreže. Jezus jima je izrekel enako povabilo²² in onadva sta enako hitro pustila čoln in očeta ter odšla za njim.

²³ Od tod je šel po vsej Galileji. Za shajališča je uporabljal sinagoge in učil ljudi o Božji resnici. Njegova tema je bila Božje kraljestvo - da so od zdaj naprej pod Božjo vladavino, pod dobro vladavino! Prav tako je tudi ozdravljaj ljudi od njihovih bolezni in od slabih posledic njihovih slabih življenj.²⁴ Beseda o njem se je razširila po vsej rimski provinci Siriji. Prinašali so vsakogar z boleznijo - duševno, čustveno ali telesno. Jezus jih je ozdravil, prav vsakogar izmed njih.²⁵ Več in več ljudi je prihajalo, zagon se je večal. Poleg tistih iz Galileje, so množice prihajale tudi iz »Desetih mest« na drugi strani jezera, še druge iz Jeruzalema in Judeje, spet druge pa iz krajev na drugi strani Jordana.

BLAGOR TI

5 Jezus je videl, da njegovo delovanje priteguje velike množice. Povzpel se je na hrib in njegovi učenci, tisti predani, so se povzpeli z njim. Prispel je na miren kraj, se usedel in učil svoje prijatelje, ki so se mu pridružili pri vzponu. ² Rekel je tole:

³ »Blagor ti, kadar si čisto na koncu. Ko je manj tebe, je več Boga in njegovega vladanja.

⁴ Blagor ti, kadar čutiš, da si izgubil, kar ti je najdražje. Le tedaj te bo lahko objel Tisti, ki ti je najdražji.

⁵ Blagor ti, kadar si zadovoljen s tem, kar si – nič več, nič manj. V tistem trenutku ugotoviš, da si ponosni lastnik vsega, česar ni mogoče kupiti.

⁶ Blagor ti, kadar čutiš veliko lakoto po Bogu. Njegova hrana in pijača sta najboljše kosilo, kar jih boš kdaj koli jedel.

⁷ Blagor ti, kadar sočutno skrbiš za druge. Takrat, ko si »skrben«, ugotoviš, da Nekdo skrbi zate.

⁸ Blagor ti, kadar je tvoj notranji svet – tvoje srce in misli – urejen tako, kot je prav. Takrat lahko vidiš Boga v zunanjem svetu.

⁹ Blagor ti, kadar ljudem pokažeš, kako naj sodelujejo, namesto da bi tekmovali in se borili. Takrat spoznaš, kdo si v resnici, in odkriješ, da spadaš v Božjo družino.

¹⁰ Blagor ti, kadar tvoja predanost Bogu izzove preganjanje. Preganjanje te žene še globlje v Božje kraljestvo.

¹¹ Ne samo to – blagor ti vsakokrat, ko te ljudje zatirajo ali mečejo ven ali govorijo o tebi laži, da bi očrnili mene. To pomeni, da je resnica preblizu, da bi jim lahko bilo udobno – zato jim je neprijetno.

¹² Lahko ste veseli, ko se to zgodi – celo radostni! –, ker kljub temu, da njim ni všeč, meni *je!* In vsa nebesa ploskajo. In vedite, da ste v dobri družbi. Moji preroki in moje priče so vedno prihajali v takšne težave.«

SOL IN LUČ

¹³ »Naj vam povem, zakaj ste tu. Tu ste, da bi bili slana začimba, ki na svetu ustvarja Božje okuse. Če vi izgubite svojo slanost, kako bodo ljudje lahko vedeli za pravi okus po Bogu? Tako boste izgubili svoj osnovni namen in zato končali v smeteh.

¹⁴ Ali pa če rečem takole: Tu ste, da bi bili luč in da bi v ta svet vnašali Božje barve. Bog ni neka skrivnost, ki bi jo varovali. S to stvarjo gremo v javnost, tako zelo v javnost, kakor je javno mesto na vrhu hriba. ¹⁵ Če sem vas naredil za nosilce luči, vas verjetno ne bom skrtil pod vedro, ali ne? Postavil vas bom na podstavek. ¹⁶ In zdaj, ker sem vas postavil na vrh hriba, na podstavek – svetite! Imejte odprto hišo; bodite radodarni s svojim življenjem. Ko se vi odprete drugim, spodbujate ljudi, da se odprejo Bogu, temu radodarnemu Očetu v nebesih.«

POLNI POMEN BOŽJE POSTAVE

¹⁷ »Niti za trenutek si ne domišljajte, da sem prišel uničiti Sveto pismo – Božjo postavo in preroke. Nisem tu zato, da bi uničeval, ampak zato, da bi dajal polni pomen. Vse bom sestavil skupaj, potegnil skupaj v širni panorami. ¹⁸ Božja postava je bolj resnična in trajna, kot so zvezde na nebu in tla pod vašimi nogami. Dolgo zatem, ko bodo zvezde dogorele in ko bo zemlja izginila, bo Božja postava še vedno živa in delujoča.

¹⁹ Storite, da bo najmanjša stvar v Božji postavi nepomembna in za nepomembne boste naredili sebe. Toda vzemite jo resno, pokažite pot drugim in v kraljestvu vam bo pripadla čast. ²⁰ Če vam glede pravega življenja ne bo šlo precej bolje od farizejev, niti od daleč ne boste videli kraljestva.«

UMOR

²¹ »Dobro poznate zapoved, ki je bila dana starodavnim: »Ne ubijaj!« ²² Jaz pa vam pravim, da je vsakdo, ki je samo jezen na brata ali sestro, kriv umora. Brezbrižno reci bratu: »Idiot!« in se boš prav lahko znašel na sodišču. Brezumno zavpij na sestro: »Trapa!« in boš na robu peklenškega žrela. Preprosto moralno dejstvo je, da besede ubijajo.

²³ Želim torej, da se pri teh rečeh obnašate takole. Če stopiš na kraj, kjer se vrši Božja služba, in se medtem, ko hočeš prinesiti daritev, nenadoma spomniš, da ti je tvoj prijatelj nekaj zameril, ²⁴ pusti svojo daritev, odidi takoj ter pojdi k temu prijatelju in uredi stvari. Tedaj in samo tedaj se vrni in urejaj stvari z Bogom.

²⁵ Ali pa recimo, da na ulici srečaš starega sovražnika. Ne izgublaj niti trenutka. Naredi prvo potezo, uredi stvari z njim. Konec koncev iz vajine preteklosti veš, da lahko, če prvo potezo prepustiš njemu, končaš na sodišču ali celo v ječi. ²⁶ Če se to zgodi, ne boš prišel ven brez visokega plačila.«

PREŠUŠTVO IN LOČITEV

²⁷ »Tudi naslednjo zapoved prav dobro poznate: »Ne hodi v posteljo z zakoncem nekoga drugega.«

²⁸ Vendar ne mislite, da ste ohranili svojo nedolžnost že samo s tem, da niste šli v posteljo. Poželenje lahko pokvari tvoje srce še mnogo prej kakor tvoje telo. Tisti pohotni pogledi, ki misliš, da jih nihče ne opazi – tudi ti te pokvarijo.

²⁹ Nehajmo se pretvarjati, da je to lažje kakor je v resnici. Če hočeš živeti moralno neoporečno življenje, moraš storiti tole: V tistem hipu, ko svoje desno oko zasačiš pri pohotnem buljenju, si ga moraš oslepiti. Odločiti se moraš, da rajši živiš enook, kakor da pristaneš na moralnem smetišču. ³⁰ In v tistem hipu, ko svojo desno roko opaziš, kako se grozeče dviga, si jo moraš odsekati. Bolje krvav štrcelj kakor vse tvoje bitje za večno zavrženo na odlagališču odpadkov.

³¹ Se spominjate svetopisemskega odlomka, ki pravi: »Kdor koli se loči od svoje žene, naj to stori zakonito; naj ji da ločitvene listine in zakonite pravice.«? Premnogi izmed vas uporabljate to kot krinko za svojo sebičnost in muhavost ter se pretvarjate, da ste pravični že zato, ker ste »zakoniti«. Prosim, nič več pretvarjanja. ³² Če se ločiš od svoje žene, si kriv, da si iz nje naredil prešuštnico (razen če s težkimi spolnimi grehi iz sebe tega ni naredila že sama). In če se poročiš s takšno ločeno prešuštnico, si samodejno tudi sam prešuštnik. Zakonitosti ne morete uporabljati kot krinko, za katero skrivate svojo moralno polomijo.«

PRAZNE OBLJUBE

³³ »In ne recite ničesar, česar ne mislite. Ta nasvet je zakoreninjen globoko v našem izročilu. ³⁴⁻³⁶ Ko se ogrneš z dimno zaveso pobožnega govorjenja in praviš: »Molil bom zate,« pa tega nikoli ne storiš, ali »Gospod s teboj,« pa tega ne misliš, stvari samo poslabšuješ. Če svoje besede okrašaš z religioznimi čipkami, zaradi tega še ne postanejo resnične. Bolj ko tvoje govorjenje zveni religiozno, manj resnično je. ³⁷ Recite samo »da« ali »ne«. Če tako manipulirate z besedami, da bi stvari obrnili na svoje, ravnate narobe.«

LJUBITE SVOJE SOVRAŽNIKE

³⁸ »Tu je še en star izrek, ki si zasluži, da si ga nanovo ogledamo. »Oko za oko, zob za zob.« ³⁹ Kam nas bo to pripeljalo? Moj nasvet je tole: »V nobenem primeru ne vračaj udarca.« Če te kdo udari, stoj in sprejmi. ⁴⁰ Če te kdo vleče na sodišče in se tožari za srajco, ki je na tebi, zavij svoj najboljši plašč in mu ga pokloni kot darilo. ⁴¹⁻⁴² In če se kdo nepošteno okoristi s teboj, izkoristi priložnost in vadi vlogo služabnika. Nobenih »milo za drago« več. Živite radodarno.

⁴³ Dobro poznate stari zapisani zakon: »Ljubi svojega prijatelja,« in njegovo nezapisano dopolnilo: »Sovraži svojega sovražnika.« ⁴⁴ Jaz temu nasprotujem. Pravim vam, da ljubite svoje sovražnike. Naj izvabijo iz vas najboljše, ne najslabšega. Ko kdo povzroči, da ti je težko, odgovori z močjo molitve, ⁴⁵ saj takrat deluješ iz svojega pravega jaza, iz jaza, ki ga je ustvaril Bog. Tako ravna Bog. Vsakomur daje najboljše, kar ima – sonce, da greje, in dež, da nahrani –, vsakomur, ne glede na to, kakšen je kdo: dober ali slab, prijazen ali zoprn. ⁴⁶ Če je vse, kar počneš, samo to, da ljubiš tiste, ki so vredni ljubezni, ali pričakuješ nagrado? To lahko počne vsak. ⁴⁷ Če preprosto rečeš »Živijo,« tem, ki te pozdravljajo, ali pričakuješ medaljo? To počne vsak navaden grešnik.

⁴⁸ Z eno besedo – pravim vam, *odrastite*. Vi pripadate kraljestvu. Zato tudi živite tako! Zaživite v skladu s svojo novo identiteo, ki jo je ustvaril Bog. Vedno bodite radodarni in prijazni do drugih, kakor je Bog do vas.«

SVET NI GLEDALIŠKI ODER

6 »Ko poskušate biti dobri, bodite posebej pazljivi, da iz tega ne delate predstave. Morda bo dobra igra, ampak Bog, ki te je naredil, ne bo ploskal.

² Ko počnete kaj za koga drugega, ne pritegujte pozornosti nase. Prepričan sem, videli ste jih na delu – imenujem jih »dramski igralci« –, kako imajo molitvena srečanja ali pa ulične vogale za

gledališki oder, kjer igrajo usmiljenje le toliko časa, dokler jih nekdo opazuje in lahko delajo predstavo za množice. Res je, zaploskajo jim, toda to je vse, kar dobijo.

³ Ko pa ti pomagaš nekemu, ne misli na to, kako izgleda. Preprosto naredi - tiho in nevsiljivo.

⁴ Prav tako ti namreč pomaga tvoj Bog, ki te je spočel v ljubezni in ki deluje za kulisami.«

MOLITE ENOSTAVNO

⁵ »In tudi ko prihajate pred Boga, tega ne spreminjajte v gledališko predstavo. Oh, vsi ti ljudje, ki stalno delajo predstavo iz svojih molitev! Ali mislite, da Bog sedi v loži?

⁶ Hočem, da storite tole: Poiščite tiho, odmaknjeno mesto, tako da ne boste skušani z gledališkim nastopanjem pred Bogom. Enostavno bodite tam, kolikor je mogoče preprosto in iskreno. Osredotočenost se bo preusmerila od vas na Boga in začeli boste čutiti njegovo milost.

⁷ Svet je poln takoimenovanih molitvenih bojevnikov, ki so molitveni nevedneži. Polni so obrazcev in programov in nasvetov, krošnjarskih tehnik, kako dobiti od Boga to, kar hočeš. ⁸ Ne padite v ta nesmisel. Ta, s katerim imate opravka, je vaš Oče in on ve, kaj potrebujete, bolje od vas. ⁹ Glede na to, da vas Bog tako ljubi, lahko molite enostavno. Takole:

›Naš Oče v nebesih,

pokaži kdo si.

¹⁰ Uredi svet tako, kot je prav.

Stori, kar je najboljšo -

kakor zgoraj, tako spodaj.

¹¹ Ohrani nas pri življenju s tremi izdatnimi obroki.

¹² Ohrani nas, da bomo živeli tvojem v odpuščanju in odpuščali drugim.

¹³ Ohrani nas na varnem pred nami samimi in pred Hudičem.

Ti vladaš!

Ti lahko narediš, kar koli hočeš!

Ti siješ od lepote!

Da. Da. Da.«

¹⁴⁻¹⁵ Pri molitvi obstaja povezava med tem, kar stori Bog in kar storite vi. Naprimer: ne morete dobiti odpuščanja od Boga, brez da bi sami odpustili drugim. Če nočete opraviti svojega deleža, se odrežete od Božjega deleža.

¹⁶ Ko izvajate kakšno disciplino odrekanja hrani, da bi se bolje osredotočili na Boga, iz tega ne delajte predstave. To sicer lahko iz vas naredi junake kratkega slovesa, ne more pa vas narediti za svetnike. ¹⁷ Če se podate v »treniranje« navznoter, se navzven obnašate običajno. Umijte in počesite si lase, umijte si zobe in obraz. ¹⁸ Bog ne potrebuje pripomočkov za pritegovanje pozornosti. Ne bo prezrl tega, kar delate; dobro vas bo nagradil.«

ŽIVLJENJE, PREDANO ČAŠČENJU BOGA

¹⁹ »Ne kopičite si zakladov tu spodaj, kjer jih pojejo molji ali jih razžre rja ali - še slabše! - kjer jih ukradejo vlomilci. ²⁰ Zaklad si shranjujte v nebesih, kjer je na varnem pred molji in rjo in vlomilci.

²¹ Očitno, ali ne? Kraj, kjer je tvoj zaklad, je kraj, kjer si boš najbolj želel biti in kjer končno tudi boš.

²² Tvoje oči so okna v tvoje telo. Če v radovednosti in veri na široko odpreš svoje oči, se tvoje telo napolni s svetlobo. ²³ Če pa mežikaje živiš v pohlepu in nezaupanju, je tvoje telo vlažna klet. Kako temno življenje imaš, če na svojih oknih potegneš žaluzije!

²⁴ Ne moreš častiti dveh bogov hkrati. Ko ljubiš enega boga, začneš sovražiti drugega. Oboževanje enega porodi prezir do drugega. Ne morete častiti Boga in Denarja hkrati.

²⁵ Če se odločite za Boga in živite življenje, ki je predano čaščenju Boga, potem ne delajte problemov iz tega, kaj je za kosilo, ali iz tega, če so obleke v vaši omari v skladu z modo. Življenje je veliko več kakor hrana, ki jo spraviš v želodec, in vaš zunanji izgled je več kakor obleke, ki si jih obesiš na telo. ²⁶ Poglejte ptice, proste in svobodne: nikakršne delovne naloge jih ne vežejo k tlom, brezskrbne so v Božji skrbi. Vi pa Bogu pomenite mnogo več kakor ptice.

²⁷ Ali je s pomočjo zaskrbljenega buljenja v ogledalo že kdo postal samo za centimeter večji? ²⁸ Oh, ves ta čas in denar, ki ga zapravijo za modo - ali mislite, da je to tako zelo pomembno? Namesto da gledate na modne trende, pojdite ven, na polja, in pogledajte divje rože. Nikoli se ne lišpajo in ne hodijo

po nakupih, pa vendar – ali ste že kdaj videli barvo in kroj, ki bi se lahko primerjal z njimi? ²⁹ Tudi deset najbolje oblečenih moških ali žensk v deželi bi ob njih izpadlo bedno.

³⁰ Če Bog naklanja takšno pozornost izgledu divjih rož – katerih večinoma sploh nihče ne opazi – ali misliš, da ne bo pazil nate, bil ponosen nate, storil najboljšega zate? ³¹ Kar hočem s tem doseči je, da se sprostite. Ne bodite tako zaposleni z *dobivanjem*, da se boste lahko odzvali na Božje *dajanje*. ³² Iz teh stvari delajo probleme ljudje, ki ne poznajo ne Boga ne njegovega ravnanja, vi pa poznate tako Boga kakor njegovo ravnanje. ³³ Potopite svoje življenje v Božjo resničnost, v Božjo pobudo, v Božjo preskrbo. Ne skrbite in ne bojte se, da boste kaj zamudili. Odkrili boste, da bo poskrbljeno za vse vaše vsakdanje človeške potrebe.

³⁴ Vso svojo pozornost posvetite temu, kar Bog dela prav zdaj, in ne zapletajte se v to, kaj se bo ali se ne bo zgodilo jutri. Bog vam bo pomagal rešiti kakršno koli težavo takrat, ko se bo pojavila.«

PREPROSTO PRAVILO OBNAŠANJA

7 ¹⁻² »Ne imejte ljudi na piki, ne skačite po njihovih neuspehih in ne kritizirajte njihovih napak – razen če seveda nočete, da se enako ravna z vami. Ta kritični duh se zna vrniti kakor bumerang. ³ Lahko je videti packo na obrazu tvojega bližnjega in obenem pozabiti na grd, prezirljiv pogled na tvojem lastnem obrazu. ⁴ Ali si upaš reči: »Naj ti umijem obraz namesto tebe,« ko pa je vendar tvoj lastni obraz zmaličen od prezira? ⁵ To je že spet miselnost potujoče cestne predstave, kjer igraš vlogo »svetejšega od tebe«, namesto da bi preprosto živel svojo vlogo. Pobriši si ta grdi pogled z obraza in potem boš morda lahko ponudil krpo svojemu bližnjemu.

⁶ Tega, kar je sveto, ne jemljite z levo roko. Norčije in bedaštvo Bogu niso v čast. Ne razvrednotite svetih skrivnosti s tem, da jih spremenite v slogane. Kadar poskušate biti »primerni«, se samo delate privlačne in odpirate vrata svetoskrunstvu.

⁷⁻⁸ Ne barantajte z Bogom. Povejte naravnost. Prosite za to, kar potrebujete. ⁹ To ni igra mačke in miši, igra skrivalnic, ki bi se jo igrali. Če te tvoj otrok prosi za kruh, ali ga pretentaš z žagovino? ¹⁰ Če te prosi za ribo, ali ga prestrašiš z živo kačo na krožniku? ¹¹ Kljub temu, da ste takšni, kakor ste, ne bi niti pomislili na kaj takega. Do svojih otrok se ponavadi le obnašate primerno. Ali torej ne mislite, da bo Bog, ki vas je spočel v ljubezni, celo boljši?

¹² Tole je preprosto, najosnovnejše pravilo obnašanja: Vprašaj se, kaj želiš, da bi ljudje storili zate, nato pa prevzemi pobudo in stori ti to *zanje*. Seštejte Božjo postavo in preroke in to je to, kar boste dobili.«

BITI IN DELATI

¹³ »Ne iščite si bližnjic k Bogu. Tržišče je polno lahkomišelnih formul za uspešno življenje z zagotovljenim uspehom, ki jih lahko izvajate v prostem času. ¹⁴ Ne navdušujte se nad takšnimi stvarmi, čeprav to počnejo ljudske množice. Pot v življenje – pot k Bogu! – zahteva krepko žilavost in popolno pozornost.

¹⁵ Pazite se lažnih pridigarjev, ki se mnogo smehljajo in se kar cedijo od narejene iskrenosti. Lahko se zgodi, da te bodo tako ali drugače odrli. ¹⁶⁻²⁰ Ne bodite vsi prevzeti od karizme, glejte na značaj. Glavna stvar je, kdo pridigarji so, ne kaj govorijo. Pravi voditelj ne bo nikoli zlorabil tvojih čustev ali tvoje denarnice. Ta bolna drevesa s svojimi slabimi jabolki bodo posekana in vržena v ogenj.

²¹ Poznavanje pravega gesla – naprimer: »Gospodar, Gospodar,« – vam pri meni ne bo prav nič pomagalo. Kar pričakujem, je resna poslušnost – *delanje* tega, kar hoče moj Oče. ²² Že sedaj jih lahko vidim – tisoče ob poslednji sodbi, ki pomembno korakajo proti meni in pravijo: »Gospodar, pridigali smo Sporočilo, tolkli smo demone in o naših od Boga podprtih projektih so vsi govorili.« ²³ In veste, kaj jim bom rekel? »Zgrešili ste vlak. Počeli ste le to, da ste me izrabljali za svojo lastno pomembnost. Niti najmanj nisem navdušen nad vami. Poberite se od tod.«

TEMELJNE BESEDE

²⁴ »Te besede, ki vam jih govorim, niso priložnostni dodatki k vašemu življenju ali nekakšne izboljšave vašega življenjskega standarda. To so temeljne besede, besede, na katerih zgradiš življenje. Če te besede vgradite v svoje življenje, ste kakor preudaren graditelj, ki je svojo hišo sezidal na trdni skali.

²⁵ Ulil se je dež, poplavila je reka, privršal je vihar - toda nič ni premaknilo te hiše. Pritrjena je bila na skalo.

²⁶ Če pa moje besede uporabljate samo za biblijska preučevanja in jih ne vgradite v svoje življenje, ste kakor neumen graditelj, ki je svojo hišo sezidal na peščeni plaži. ²⁷ Ko je prihrumela nevihta in so udarili valovi, se je zrušila kakor hiša iz kart.«

²⁸ Ko je Jezus končal svoj govor, je množica glasno zaploskala. Nikoli še niso slišali takšnega nauka. ²⁹ Bilo je očitno, da vse to, kar govori, tudi sam živi - kakšno nasprotje od njihovih verskih učiteljev! To je bil najboljši nauk, kar so jih kdaj koli slišali.

NESEL JE NAŠE BOLEZNI

8 Jezus je sestopil z gore in navijanje množice mu je še vedno zvenelo v ušesih. ² Tedaj se je pojavil gobavec, ki je padel pred Jezusom na kolena in molil: »Gospodar, če hočeš, lahko ozdraviš moje telo.«

³ Jezus se je stegnil, se ga dotaknil in rekel: »Hočem. Bodi čist.« V tistem trenutku so izginili vsi znaki gobavosti. ⁴ Jezus je rekel: »Ne govori o tem povsod naokrog. Samo tiho pokaži duhovniku svoje ozdravljeno telo, skupaj z ustreznimi izrazi hvaležnosti Bogu. Tvoje očiščeno in hvaležno življenje, in ne tvoje besede, bo pričevalo o tem, kar sem naredil.«

⁵ Ko je Jezus prišel v vas Kafarnáum, je ves v paniki pristopil rimski poveljnik ⁶ in rekel: »Gospodar, moj služabnik je bolan. Ne more hoditi. V strašnih bolečinah je.«

⁷ Jezus je rekel: »Prišel bom in ga ozdravil.«

⁸ »Oh, ne,« je rekel poveljnik, »nočem ti biti tako v nadlogo. Samo povelje daj in moj služabnik bo v redu. ⁹ Sem človek, ki prejema in daje povelja. Enemu vojaku rečem: »Pojdi,« in gre; drugemu: »Pridi,« in pride; mojemu sužnju rečem: »Naredi to,« in naredi.«

¹⁰ Jezus se je silno začudil. Odvrnil mu je: »Takšno preprosto zaupanje bom moral pa še srečati v Izraelu, med ljudmi, ki naj bi vedeli prav vse o Bogu in o tem, kako Bog deluje. ¹¹ Ta mož je predstraža mnogih nevpeljanih, ki bodo kmalu začeli prihajati iz vseh smeri - pritekali bodo z vzhoda in se stekali z zahoda, sedeli bodo na banketu Božjega kraljestva poleg Abrahama, Izaka in Jakoba. ¹² Takrat se bodo tisti, ki so zrasli »v veri« ampak niso imeli vere, znašli zunaj na hladnem, nevpeljani v milost in se spraševali, kaj se je zgodilo.«

¹³ Nato se je Jezus obrnil k poveljniku in rekel: »Pojdi. Kar si verjel, da se lahko zgodi, se je zgodilo.« V tistem trenutku je njegov služabnik ozdravel.

¹⁴ Takrat so bili pred Petrovo hišo. Ko so vstopili, je Jezus našel Petrovo taščo bolno v postelji in gorela je od vročice. ¹⁵ Dotaknil se je njene roke in vročica je izginila. Samo vstala je, potem pa mu je že pripravljala večerjo.

¹⁶ Tisti večer so k njemu pripeljali mnogo ljudi, ki so jih trpinčili demoni. Osvobodil je ljudi z notranjimi mukami. Pozdravil je telesno bolne. ¹⁷ Izpolnil je Izaijevo dobro znano pridigo:

»Vzel je naše slabosti,
nesel je naše bolezni.«

TVOJ POSEL JE ŽIVLJENJE, NE SMRT

¹⁸ Ko je Jezus videl, da radovedna množica iz minute v minuto narašča, je rekel svojim učencem, naj ga spravijo od tod na drugo stran jezera. ¹⁹ Ko so odhajali, je nek verski učitelj vprašal, če gre lahko zraven. »Šel bom s tabo, kamor koli,« je rekel.

²⁰ Jezus je bil kratek: »Si pripravljen na trdo življenje? Veš, ne prenočujemo ravno v najboljših gostilnah.«

²¹ Nekdo drug, ki mu je sledil, je rekel: »Gospodar, oprost mi za nekaj dni, prosim. Poskrbeti moram za pogreb mojega očeta.«

²² Jezus ga je zavrnil. »Prve stvari na prvo mesto. Tvoj posel je življenje, ne smrt. Sledi meni. Išči življenje.«

²³ Potem je šel v čoln in njegovi učenci z njim. ²⁴ Naenkrat so se znašli v hudem viharju. Valovi so udarjali v čoln – on pa je mirno spal! ²⁵ Prebudili so ga s prošnjami: »Gospodar, reši nas! Potapljamo se!«

²⁶ Jezus jih je pograjal: »Zakaj ste takšni strahopetci, tako brez poguma?« Potem je vstal in rekel vetru naj utihne in morju naj se umiri: »Tišina!« Morje je postalo gladko kakor steklo.

²⁷ Možje so si drgnili oči od presenečenja. »Kaj se tu dogaja? Veter in morje se mu prilizujeta, kadar jima ukaže!«

BLAZNEŽA IN PRAŠIČI

²⁸ Pristali so v Gadárski pokrajini in nasproti sta jim prišla dva blazneža, žrtvi demonov – prihajala sta s pokopališča. Tako dolgo sta že strahovala okolico, da si nihče več ni upal hoditi mimo po tistem odseku ceste. ²⁹ Ko sta zagledala Jezusa, sta zavpila: »Kaj ti je treba nas mučiti? Ti si Božji Sin! Ne bi se še smel prikazati tukaj!« ³⁰ V daljavi se je pasla čreda prašičev. ³¹ Zli duhovi so moledovali Jezusa: »Če nas vržeš ven iz teh dveh ljudi, nam pusti živeti v prašičih.« ³² Jezus je rekel: »Prav, ampak ven od tod!« Ponoreli prašiči so brezglavo planili čez skalo v morje in potonili. ³³ Svinjski pastirji so jo na smrt prestrašeni odkurili. Ko so prišli nazaj v mesto, so vsem povedali, kaj se je zgodilo blaznežema in prašičem. ³⁴ Tisti, ki so to slišali, so bili hudi zaradi prašičev, ki so potonili. Zbrala se je jezna množica in od Jezusa zahtevala, naj odide in se ne vrne več.

KDO POTREBUJE ZDRAVNIKA?

9 Jezus in učenci so šli nazaj v čoln in se vrnili nazaj čez morje v Jezusovo domače mesto. ² Komaj so bili iz čolna, ko je nekaj mož na nosilih prineslo paraplegika in ga položilo na tla pred njega. Jezus, prevzet od njihovega hrabrega verovanja, je rekel paraplegiku: »Bodi vesel, prijatelj. Odpuščam ti grehe.« ³ Nekaj verskih učiteljev je zašepetalo: »Joj, to je bogokletno!«

⁴ Jezus je vedel, kaj govorijo, in je rekel: »Čemu to opravljivo šepetanje? ⁵ Kaj mislite, da je lažje: reči: »Odpuščam ti grehe,« ali »Vstani in hodi?« ⁶ No, da pa bo jasno, da sem Sin človekov in pooblaščen, da storim eno ali drugo ...« Tedaj se je obrnil k paraplegiku in rekel: »Vstani. Vzemi svojo posteljo in pojdi domov.« ⁷ In mož je to naredil. ⁸ Množica je bila zgrožena, začudena in vesela, ker je Bog pooblastil Jezusa, da med njimi deluje na tak način.

⁹ Ko je šel mimo, je Jezus videl moža, ki je pobiral davke. Ime mu je bilo Matej. Jezus je rekel: »Pojdi z mano.« Matej je vstal in šel za njim.

¹⁰ Pozneje, ko je Jezus s svojimi bližnjimi učenci v Matejevi hiši jedel večerjo, je prišlo mnogo razvpitih oseb in se jim pridružilo. ¹¹ Ko so ga farizeji videli v takšni družbi so pobesneli in udarili po Jezusovih učencih. »Kakšen zgled neki daje tale vaš učitelj, ko je prijazen do sleparjev in drhali?«

¹² Jezus, ki je to ujel, je zadel nazaj: »Kdo potrebuje zdravnika: Zdravi ali bolni? ¹³ Pojdite in ugotovite, kaj pomeni tole mesto v Svetem pismu: »Zanima me usmiljenje, ne religija.« Tukaj sem, da povabim tiste, ki so zunaj, in ne, da razvajam tiste, ki so znotraj.«

KRALJESTVO, KI PRIHAJA

¹⁴ Zatem so prišli Janezovi učenci in vprašali: »Zakaj mi in farizeji strogo vadimo telo in duha s postom, tvoji učenci pa ne?«

¹⁵ Jezus jim je povedal: »Ko praznuješ poroko, se ne odrekaš pogači in vinu. Takrat se gostiš. Pozneje boš mogoče moral zategniti pas, toda ne zdaj. Nihče ne zliva mrzle vode na prijateljski kres. To je kraljestvo, ki prihaja.«

¹⁶ Nadaljeval je: »Nihče ne razreže nežnega svilenega šala, da bi z njim zakrpal staro delovno obleko; uporabil boš tkanino, ki se sklada. ¹⁷ In svojega vina ne spravljaš v počene steklenice.«

SAMO DOTIK

¹⁸ Ravno ko je to povedal, se je pojavil nek uradnik tistega kraja, se vljudno priklonil in rekel: »Moja hči je pravkar umrla. Če ti prideš in se je dotakneš, bo živela.« ¹⁹ Jezus je vstal in šel z njim, prav tako tudi njegovi učenci.

²⁰ Prav tedaj je neka ženska, ki je imela že dvajset let krvavitev, smuknila za njega in se lahko dotaknila njegovega oblačila. ²¹ Mislila si je: »Če se le s prstom dotaknem njegovega oblačila, bom ozdravela.« ²² Jezus se je obrnil – in jo ujel pri tem. Potem ji je zagotovil: »Pogum, hči. Tvegala si in verovala in zdaj si zdrava.« Od takrat naprej je bila ženska zdrava.

²³ Tedaj so prispeli do hiše mestnega uradnika in se prerinili skozi množico čvekačev, ki so iskali zanimivih zgodb, in sosedov, ki so se pripravljali na žalovanje. ²⁴ Jezus je bil osoren: »Proč! Ta deklica ni mrtva, ampak spi.« Rekli so mu, da ne ve kaj govori. ²⁵ Ko pa se je Jezus znebil množice, je vstopil, prijel deklico za roko in jo potegnil na noge – živo. ²⁶ Novica se je kmalu razvedela in se razširila po vsem okolišu.

POSTANITA, KAR VERJAMETA

²⁷ Ko je Jezus zapustil hišo, sta mu sledila dva slepa, ki sta vpila: »Usmili se, Davidov sin! Usmili se naju!« ²⁸ Ko je Jezus prišel domov, sta slepa vstopila z njim. Jezus jima je rekel: »Ali res verjameta, da lahko to storim?« Rekla sta mu: »Da, da Gospodar!«

²⁹ Dotaknil se je njunih oči in rekel: »Postanita, kar verjameta.« ³⁰ In zgodilo se je. Spregledala sta. Tedaj je Jezus postal zelo strog. »Naj živa duša ne izve, da se je to zgodilo.« ³¹ Toda komaj sta bila dobro skozi vrata, že sta to izblebetala vsakomur, ki sta ga srečala.

³² Prav tedaj, ko sta slepa odhajala, so k Jezusu pripeljali moža, ki ga je zli duh prizadel z nemostjo. ³³ Takoj, ko je Jezus vrgel zlega duha, ki ga je mučil, ven, je mož začel govoriti, kot da bi govoril že vse življenje. Ljudje so bili na nogah in ploskali: »Nikoli ni bilo ničesar takega v Izraelu!«

³⁴ Farizejem ni preostalo drugega, kot da sikajo: »Hokus pokus. Nič drugega kot hokus pokus. Verjetno je naredil pogodbo s Hudičem.«

³⁵ Potem je šel Jezus skozi vsa mesta in vasi. Učil je v njihovih shajališčih, sporočil novico o kraljestvu in ozdravljaj njihova bolna telesa, ozdravljaj njihova strta in ranjena življenja. ³⁶ Ko je pogledal čez množice, se je njegovo srce zlomilo. Bile so tako zmedene in brezciljne, kakor ovce brez pastirja. ³⁷ »Kako velika žetev!« je rekel svojim učencem. »Kako malo delavcev!« ³⁸ Na kolena in molite za roke, ki bodo žele!«

DVANAJST ŽETVENIH ROK

10 Komaj je bila molitev odmoljena, že je bila uslišana. Jezus je poklical dvanajst teh, ki so mu sledili, in jih poslal na zrela polja. Dal jim je moč, da so metali ven zle duhove in da so nežno skrbeli za strta in ranjena življenja. ² Tole je seznam dvanajstih, ki jih je poslal:

Simon (imenovali so ga Peter, to je »Skala«),
Andrej, njegov brat,
Jakob, Zebedejev sin,
Janez, njegov brat,
³ Filip,
Bartolomej,
Tomaž,
Matej, cestinar,
Jakob, Alfejev sin,
Tadej.
⁴ Simon Kananej,
Juda Iškarjot (ki ga je pozneje izdal).

⁵ Jezus je odposlal svojih dvanajst žetvenih rok s tem naročilom:

»Ne začnite s tem, da odpotujete na kak oddaljen kraj, da bi spreobrnili nevernike. In ne poskušajte biti dramatični s tem, da se ukvarjate s kakšnim znanim, javnim sovražnikom. ⁶ Pojdite k izgubljenim, zmedenim ljudem prav tu, v bližnji soseki. ⁷ Povejte jim, da je kraljestvo tu. ⁸ Prinesite zdravje bolnim. Obudite mrtve. Dotaknite se nedotakljivih. Vrzite ven demone. Z vami se je ravnalo radodarno, zato živite radodarno.

⁹⁻¹⁰ Ne mislite si, da morate narediti kampanjo za zbiranje denarja preden začnete. Ne potrebujete mnogo opreme. Vi ste oprema in vse kar potrebuješ, da jo ohraniš v teku, so trije obroki hrane na dan. Potujte lahki.

¹¹ Ko pridete v mesto ali vas, ne vztrajajte na tem, da morate prenočiti v prestižnem gostišču. Najdite spodobno hišo s spodobnimi ljudmi in tam bodite zadovoljni, dokler ne odidete.

¹² Ko potrkaate na vrata, vljudno pozdravite. ¹³⁻¹⁴ Če vas povabijo naprej, bodite nežni, ko se pogovarjate z njimi. Če vas ne povabijo, se tiho umaknite. Ne delajte scene. Skomignite z rameni in pojdite svojo pot. ¹⁵ Lahko ste prepričani, da jim bo na sodni dan neznansko žal – toda to zdajle ni vaša stvar.

¹⁶ Bodite vedno v pripravljenosti. Pošiljam vas na tvegano delo. Vi boste kakor ovce, ki tečejo skozi krdelo volkov, zato ne pritegujte pozornosti nase. Bodite prekanjeni kakor kače, dobrodušni kakor golobje.

¹⁷⁻¹⁸ Ne bodite naivni. Nekateri bodo na glas dvomili v vaše motive, drugi bodo skušali umazati vaš ugled. Ne razburjajte se, ko vas bodo vlekli pred državne oblasti. Brez da bi se zavedali, so vam – in tudi meni – naredili uslugo, pripravili so vam oder za pridiganje novice o kraljestvu. ¹⁹ In ne skrbite glede tega, kaj boste rekli ali kako boste rekli. Prave besede vas bodo že čakale tam; ²⁰ Duh vašega Očeta bo priskrbel besede.

²¹ Ko bodo ljudje doumeli, da predstavljate živega Boga in ne kakšnega malika, ki je le za njihovo dobro počutje, se bodo izdajalsko obrnili proti vam, celo tisti iz vaše družine. ²² To je velika ironija: oznanjati tako veliko ljubezen, doživljati tako veliko sovraštvo. Toda ne odnehajte. Ne popustite. Na koncu se bo izkazalo, da je bilo vredno. V takšnih primerih ne gre za uspeh ampak za preživetje. Bodite tisti, ki preživijo! ²³ Preden vam bo zmanjkalo različnih možnosti za delo, bo prišel Sin človekov.

²⁴ Učenka ne dobi boljše pisalne mize kakor njena učiteljica. Delavec ne zasluži več denarja kakor njegov šef. ²⁵ Bodite zadovoljni – celo veseli! – ko ste vi, moji učenci, moje žetvene roke, deležni enakega ravnanja kakor jaz. Če so mene, Gospodarja, imenovali »Gnoj«, kaj šele lahko pričakujejo delavci?

²⁶ Ne pustite se zastrašiti! Slej ali prej bo vse prišlo na dan in vsakdo bo vedel, kako so stvari v resnici. ²⁷ Torej zdaj ne oklevajte, pojdite v javnost.

²⁸ Ne pustite se utišati zaradi groženj nasilnežev. Vaši duši, vašemu notranjemu bitju, ne morejo storiti ničesar hudega. Prihranite svoj strah za Boga, ki drži vse vaše življenje – dušo in telo – v svojih rokah.«

POZABITE NASE

²⁹ »Koliko stane kakšen kanarček? Nekaj drobiža, ali ne? A vseeno Bog skrbi za to, kaj je z njim, celo bolj kot vi. ³⁰ Vam pa posveča še večjo pozornost, vse do zadnje malenkosti – preštete ima celo lase na vaši glavi! ³¹ Ne pustite se torej zastrašiti od vsega tega nasilniškega govorjenja. Vi ste vredni več kakor milijon kanarčkov.

³² Zavzemite se zame proti mnenju, ki ga ima svet, in jaz se bom zavzel za vas pred mojim Očetom, ki je v nebesih. ³³ Če pa stisnete rep med noge in zbežite, ali mislite, da vas bom zagovarjal?

³⁴ Ne domišljajte si, da sem prišel narediti življenje prijetno in udobno. Prišel sem da zarezem – ³⁵ da naredim oster rez med sinom in očetom, hčerjo in materjo, nevesto in taščo –, da zarezem skozi ta udobna in prijetna domača razmerja in vas osvobodim za Boga. ³⁶ Dobronamerni družinski člani so lahko vaši največji sovražniki. ³⁷ Če imate očeta ali mater rajši od mene, si mene ne zaslužite. Če imate sina ali hčer rajši od mene, si mene ne zaslužite.

³⁸ Če ne greste z menoj do konca, skozi dobro in slabo, si mene ne zaslužite. ³⁹ Če je vaša prva skrb, da mislite nase, sebe nikoli ne boste našli. Če pa pozabite nase in mislite name, boste našli tako sebe kakor mene.

⁴⁰ Pri tej žetvi smo intimno povezani. Vsakdo, ki sprejme to, kar vi delate, sprejme mene, ki sem vas poslal. Vsakdo, ki sprejme to, kar jaz delam, sprejme mojega Očeta, ki me je poslal. ⁴¹ Sprejeti Božjega glasnika je prav tako dobro kakor biti Božji glasnik. Sprejeti pomoč od nekoga je prav tako dobro kakor dajati pomoč nekemu. ⁴² Delo, na katero sem vas poklical, je obsežno, vendar naj vas to ne pokoplje. Najbolje je začeti z malim. Naprimer: dajte kozarec hladne vode nekemu, ki je žejen. Tudi najmanjše dejanje dajanja ali sprejemanja dela iz vas pravega učenca. Tudi najmanjša od teh stvari ne bo izgubljena.«

JANEZ KRŠČEVALEC

11 Ko je Jezus končal z navodili svojim dvanajstim učencem, je šel naprej ter učil in pridigal v njihovih vaseh.

² Janez pa je bil medtem vržen v zapor. Ko mu je prišlo na ušesa, kaj dela Jezus, je poslal svoje učence, naj ga vprašajo: ³ »Si ti Tisti, ki ga pričakujemo, ali naj še čakamo?«

⁴ Jezus jim je povedal: »Vrnite se in povejte Janezu, kaj se dogaja:

⁵ Slepi vidijo,
hromi hodijo,
gobavci so očiščeni,
gluhi slišijo,
mrtvi so obujeni,
ubogi na svetu spoznavajo, da je Bog na njihovi strani.

⁶ Je to tisto, kar ste pričakovali? Potem se štejte za najbolj blagoslovljene!«

⁷ Ko so Janezovi učenci odšli, da bi mu to sporočili, je Jezus začel množici govoriti o Janezu. ⁸ »Kaj ste pričakovali, ko ste hodili v divjino, da bi ga videli? Nedeljskega tabornika? Težko. Kaj potem? Šejka v svilenih pižamah? Takih ni v puščavi. ⁹ Kaj potem? Preroka? Tako je, preroka! Najbrž najboljšega preroka, kar ga boste kdaj koli slišali. ¹⁰ On je prerok, ki ga je naznanil Malahija, ko je zapisal: »Pred teboj pošiljam svojega preroka, da ti pripravi ravno pot.«

¹¹ Naj vam povem, kaj se tu dogaja: Nihče v zgodovini ne presega Janeza Krščevalca; toda v kraljestvu, za katerega vas je pripravil, je tudi najmanjši pred njim. ¹² Zdaj ljudje že dolgo časa silijo v Božje kraljestvo. ¹³ Toda če pazljivo berete knjige prerokov in Božje postave, boste videli, da te dosežejo višek v Janezu in se mu pridružujejo pri pripravljanju poti za Mesija, ki bo prišel v kraljestvu. ¹⁴ Gledano s te strani, je Janez »Elija«, ki ste ga vsi pričakovali, da bo prišel in predstavil Mesija.

¹⁵ Me poslušate?

Zares poslušate?

¹⁶ Kako naj opišem to generacijo? Ljudje so kakor razvajeni otroci, ki cmerijo svojim staršem: ¹⁷ »Hoteli smo skakati čez kolebnico, pa ste bili vedno preutrujeni; hoteli smo se pogovarjati, pa ste bili vedno prezaposleni.« ¹⁸ Prišel je Janez, ki se je postil, in so rekli, da je nor. ¹⁹ Prišel sem jaz, ki se gostim, in so rekli, da sem užitkar in prijatelj z drhaljo. Mnenja ne veljajo kaj preveč, ali ne? Dokaz, da je kosilo dobro, je v tem, da ga poješ.«

NEPRISILJENI RITMI MILOSTI

²⁰ Potem je Jezus napadel mesta, kjer je delal največ, dobil pa najmanj odziva - tamkajšnji ljudje so skomignili z rameni in odšli svojo pot.

²¹ »Joj tebi, Horazin! Joj, Betsajda! Če bi Tir in Sidón videla polovico mogočnih čudežev, ki sta jih videla vidva, bi bila v trenutku na kolenih. ²² Na sodni dan jima bo lahko v primerjavi z vama. ²³ In Kafarnáum! Z vsem svojim petelinjim šopirjenjem - končal boš v breznu. Če bi ljudje v Sódomi imeli priložnost, kakršno si imel ti, bi to mesto še vedno stalo. ²⁴ Na sodni dan jim bo lahko v primerjavi s tabo!«

²⁵ Naenkrat je Jezus padel v molitev: »Hvala ti, Oče, Gospod nebes in zemlje. Svoje poti si skrnil pred prefinjenimi in tistimi, ki vedo vse, jasno pa si jih razložil navadnim ljudem. ²⁶ Da, Oče, tako ti rad delaš.«

²⁷ Jezus je govoril naprej, toda zdaj nežno. »Oče mi je dal vse te stvari, da jih naredim in povem. To je delovanje Očeta in Sina, ki izhaja iz spoznanja in intimnosti med Očetom in Sinom. Nihče ne pozna Sina, tako kot ga pozna Oče, niti Očeta, tako kot ga pozna Sin. Toda jaz tega ne zadržujem zase; pripravljen sem iti vrstico po vrstico z vsakim, ki pripravljen poslušati.

²⁸ Ste utrujeni? Izgarani? Pogoreli od religije? Pridite k meni. Pojdite z mano in obnovili boste svoje življenje. Pokazal vam bom, kako si lahko zares odpočijete. ²⁹ Hôdite z mano in delajte z mano - glejte, kako jaz ravnam. Učite se neprisiljenih ritmov milosti. ³⁰ Ničesar težkega ali neprimernega ne bom položil na vas. Ostanite v moji družbi in naučili se boste živeti svobodno in lâhko.«

GOSPODAR SOBOTE

12 Neko soboto se je Jezus s svojimi učenci sprehajal skozi zrelo žitno polje. Ker so bili lačni, so njegovi učenci začeli trgati klase in jih žvečiti. ² Neki farizeji so jih prijaviли Jezusu: »Tvoji učenci kršijo pravila o soboti!«

³ Jezus je rekel: »Zares? Ste sploh kdaj brali, kaj so storili David in njegovi družabniki, ko so bili lačni, ⁴ kako so vstopili v svetišče in jedli sveži kruh z oltarja, kruh, ki ga smejo jesti le duhovniki? ⁵ In ali v Božji postavi niste nikoli brali, da duhovniki, ki vršijo svoje obveznosti v templju, kar naprej kršijo pravila o soboti, pa se jim to ne šteje za greh?

⁶ Tukaj gre za nekaj, kar je mnogo pomembnejše od religije. ⁷ Če bi imeli sploh kaj pojma, kaj pomeni ta vrstica v Svetem pismu: - »Rajši imam gibčno srce, kakor negiben obred« -, ne bi bili tako dlakocepski. ⁸ Sin človekov ni lakaj sobote; je Gospodar.«

⁹ Ko je Jezus zapustil polje, je stopil v njihovo shajališče. ¹⁰ Tam je bil človek s pohabljeno roko. Rekli so Jezusu: »Je dovoljeno zdraviti v soboto?« Nastavljali so mu past.

¹¹ Odvrnil je: »Je med vami kdo, ki bi odkril, da mu je ovca padla v skalno razpoko, in je ne bi potegnil ven, tudi če bi bila sobota? ¹² Gotovo je dobrotljivost do ljudi bolj dovoljena kakor dobrotljivost do živali!« ¹³ Potem je rekel možu: »Iztegni svojo roko.« Iztegnil jo je in bila je zdrava.

¹⁴ Farizeji so jezni odšli in sikali o tem, kako bi lahko uničili Jezusa.

GOSPODAR VSEGA

¹⁵ Jezus, ki je vedel, da so mu za petami, je odšel naprej. Mnogo ljudi mu je sledilo in vse je ozdravil.

¹⁶ Opozarjal pa jih je, naj bodo tiho, ¹⁷ in tako sledil smernicam, ki jih je položil Izaija:

¹⁸ »Dobro pogledjte v mojega služabnika, ki sem ga lastnoročno izbral;

Tako zelo ga ljubim, tako se ga veselim.

Svojega Duha sem položil nanj;

odrejal bo pravico narodom.

¹⁹ Vendar ne bo vpil, ne bo povzdigoval glasu;

nobenih nemirov ne bo po ulicah.

²⁰ Ne bo pohodil nikogaršnjih čustev,

ne bo te potisnil v kot.

Preden se boš zavedel, bo njegova pravica zmagala;

²¹ že sam zven njegovega bo pomenil upanje, celo med daljnimi neverniki.«

NI NEVTRALNEGA PODROČJA

²² Nato so k njemu pripeljali ubogega reveža, ki so ga mučili demoni - bil je slep in gluhi. Jezus ga je ozdravil, dal mu je vid in sluh. ²³ Ljudje so bili prevzeti - »To mora biti Davidov sin!«

²⁴ Farizeji, ki so o tem slišali, pa so bili cinični. »Črna magija,« so rekli. »Nek vražji trik, ki ga je potegnil iz rokava.«

²⁵ Jezus je zavrnil njihovo obrekovanje: »Sodnik, ki izreka nasprotne obsodbe nad istim človekom, razveljavlja samega sebe. Družina, ki se neprenehoma prička, razpade; ²⁶ če Satan spodbija Satana, ali sploh še kaj Satana ostane? ²⁷ Če mečete hudičevo blato name in mi pravite hudič, ki meče ven hudiče, ali ne leti isto blato tudi na vaše izganjalce?

²⁸ Če pa jaz z *Božjo* močjo pošiljam proč zle duhove, potem je gotovo, da je prišlo Božje kraljestvo.

²⁹ Kako za božjo voljo si predstavljate, da je mogoče pri belem dnevu vstopiti v hišo budnega, krepkega moža in odnesti njegovo premoženje, brez da bi ga prej zvezali? Zvezite ga - da, potem ga boste lahko obrali.

³⁰ To je vojna, ni nevtralnega področja. Če niste na moji strani, ste sovražniki; če ne pomagate, stvari poslabšujete.

³¹ Ni je stvari, rečene ali storjene, ki je ne bi bilo mogoče odpustiti. Če pa namerno vztrajate v svojem grdem govorjenju o Božjem Duhu, zavračate prav Tistega, ki odpušča. ³² Če zaradi kakšnega nesporazuma zavrnete Sina človekovega, vam Sveti Duh lahko odpusti, če pa zavrnete Svetega Duha, žagate vejo, na kateri sedite, in s svojo sprevrženostjo trgate vsako povezavo s Tistim, ki odpušča.

³³ Če vzgojite zdravo drevo, boste z njega obirali zdravo sadje. Če vzgojite bolno drevo, boste obirali črvivo sadje. Sadje govori o drevesu.

³⁴ Vaše misli so kot kačja luknja! Kako lahko pričakujete, da je to, kar govorite, vredno česar koli, ko tako zgrešeno mislite? Vaše srce, ne slovar, je tisto, kar daje pomen vašim besedam. ³⁵ Dober človek leto za letom obrodi dobra dela in dobre besede. Hudoben človek je snet v sadovnjaku. ³⁶ Nekaj vam rečem: vsaka od teh brezbriznih besed se bo vrnila kot nočna mora, ki vas zasleduje. Prišel bo čas Obračuna. ³⁷ Besede imajo moč; jemljite jih resno. Besede so lahko tvoja odrešitev. Besede so lahko tudi tvoja poguba.«

JONOV DOKAZ

³⁸ Nato se je spravilo nanj nekaj verskih učiteljev in farizejev. »Učitelj, videli bi radi tvoja pooblastila. Daj nam kakšno trdno potrdilo, dokaz, da je v tem res Bog. Recimo kakšen čudež.«

³⁹ Jezus je rekel: »Iščete dokaz, vendar napačno vrsto dokaza. Vse, kar hočete, je nekaj, kar bi dražilo vašo radovednost, zadovoljevalo vašo slo po čudežih. Edini dokaz, ki ga boste dobili, je nekaj, kar izgleda kot odsotnost dokaza: Jonov dokaz. ⁴⁰ Kakor Jona, ki je bil tri dni in tri noči v trebuhu ribe, bo za tri dni in tri noči Sin človekov izginil v temnem grobu.

⁴¹ Na sodni dan bodo Ninivljani vstali in prinesli dokazni material, ki bo obsodil to generacijo, saj so spremenili svoja življenja, ko jim je pridigal Jona. Veliko večji pridigar kakor Jona je tukaj, vi pa se pričkate glede »dokazov«. ⁴² Na sodni dan bo kraljica iz Sabe prišla in prinesla dokazni material, ki bo obsodil to generacijo, saj je pripotovala iz daljnega konca zemlje, da bi poslušala modrega Salomona. Modrost, mnogo večja od Salomonove, je naravnost pred vami, vi pa dlakocepate glede »potrdil«.

⁴³ Ko je umazani zli duh izgnan iz nekoga, tava po puščavi in išče oazo - kakšno nič hudega slutečo dušo, ki jo lahko obsede. Ko je ne najde, ⁴⁴ si reče: »Vrnil se bom v svoje prejšnje prebivališče.« Ko se vrne, najde tistega človeka brezmadežno čistega, a praznega. ⁴⁵ Tedaj gre in zbere sedem drugih zlih duhov, še hujših od sebe, skupaj priderejo in se vselijo nazaj. Ta človek je končal slabše, kot če prej sploh ne bi bil očiščen.

Takšna je ta generacija: Lahko si mislite, da ste počistili smeti iz svojih življenj in se pripravili za Boga, vendar niste bili gostoljubni do mojega sporočila o kraljestvu in zdaj se vsi hudiči vračajo nazaj, domov k vam.«

POSLUŠNOST JE MOČNEJŠA OD KRVI

⁴⁶ Ko je še govoril množici, so se pojavili njegova mati in njegovi bratje. Bili so zunaj in so mu skušali poslati sporočilo. ⁴⁷ Nekdo je povedal Jezusu: »Tvoja mati in tvoji bratje so zunaj in hočejo govoriti s tabo.«

⁴⁸ Jezus ni odgovoril naravnost, ampak je rekel: »Kdo misliš, da so moja mati in moji bratje?«

⁴⁹ Potem je z roko pokazal proti svojim učencem. »Dobro pogledj. Ti so moja mati in moji bratje.

⁵⁰ Poslušnost je močnejša od krvi. Tisti, ki se podreja volji mojega nebeškega Očeta, je moj brat in sestra in mati.«

ZGODBA O ŽETVI

13 Približno tisti čas je Jezus šel iz hiše in se usedel na obali. ² Kot bi mignil se je ob obali zbrala množica, kar ga je prisililo, da je stopil v čoln. ³ Tako je čoln uporabil za prižnico in začel govoriti svoji skupnosti ter jim pripovedovati zgodbe. »Kaj si mislite o tem? Kmet je sejal seme. ⁴ Ko ga je raztresal naokrog, ga je nekaj padlo na pot in pojedle so ga ptice. ⁵ Nekaj ga je padlo v grušč; hitro je vzknilo, ⁶ vendar ni pognalo korenin, zato se je prav tako hitro posušilo, čim je posijalo sonce. ⁷ Nekaj ga je padlo med plevel; ko je zraslo, ga je plevel zadavil. ⁸ Nekaj ga je padlo na dobro zemljo in obrodilo je žetev, kakršne si niti v sanjah ni mogoče predstavljati.

⁹ Me poslušate?

Zares poslušate?«

ZAKAJ ZGODBE

¹⁰ Prišli so njegovi učenci in vprašali: »Zakaj pripoveduješ zgodbe?«

¹¹ Odvrnil je: »Vam je bil dan vpogled v Božje kraljestvo. Veste, kako deluje. Nima vsak tega daru, tega vpogleda; njim ni bil dan. ¹² Kadar koli ima nekdo pripravljeno srce za to, vpogledi in razumevanja prosto tečejo. Če pa ni pripravljenosti, kmalu izgine tudi vsaka sled dovzetnosti. ¹³ Zato pripovedujem zgodbe: da bi ustvaril pripravljenost, da ljudi po malem pomikam proti dovzetnemu

vpogledu. V stanju, v kakršnem so sedaj, lahko bulijo do sodnega dne, pa ne vidijo, poslušajo dokler niso modri v obraz, pa ne dojamajo. ¹⁴ Nočem, da se spet in spet ponavlja Izaijeva napoved:

›Vaša ušesa so odprta, pa ne slišite ničesar.
Vaše oči so budne, pa ne vidite ničesar.
¹⁵ Ti ljudje so butci!
V ušesa si tlačijo prste,
da jim ne bi bilo treba poslušati;
Zatiskajo si oči,
da jim ne bi bilo treba gledati,
da se jim ne bi bilo treba soočiti z mano iz oči v oči,
da bi jih jaz ne ozdravil.‹

¹⁶ Toda vi imate blagoslovljene oči – oči, ki vidijo! In blagoslovljena ušesa – ušesa, ki slišijo.
¹⁷ Mnogo ljudi, mnogo prerokov in ponižnih vernikov, bi dalo kar koli, da bi videli, kar vi vidite, in slišali, kar vi slišite, vendar nikoli niso imeli priložnosti.«

POMEN ZGODBE O ŽETVI

¹⁸ »Preučite to zgodbo o kmetu, ki seje seme. ¹⁹ Kadar nekdo sliši novico o kraljestvu, a je ne sprejme vase, ostane ta le na površini, in tako pride mimo Hudobni ter jo izruje naravnost iz srca tistega človeka.

²⁰ Seme vrženo v grušč – to je človek, ki sliši in se takoj navdušeno odzove. ²¹ Vendar pa ni zemlje, ni značaja – in ko se čustva ohladijo ter pridejo kakšne težave, ni več ničesar.

²² Seme vrženo med plevel je človek, ki sliši novico o kraljestvu, vendar plevel skrbi in iluzij o tem, da bi imel več in več in si želel vse pod soncem, zadavi, kar je slišal, in nič ni iz tega.

²³ Seme vrženo v dobro zemljo pa je človek, ki sliši in dojame Novico ter potem obrodi žetev, kakršne si niti v sanjah ni mogoče predstavljati.«

²⁴ Povedal je drugo zgodbo. »Božje kraljestvo je kakor kmet, ki je na svojo njivo posejal dobro seme.

²⁵ Tisto noč, ko so njegovi hlapci spali, je prišel njegov sovražnik in posejal osat povsod med pšenico ter se izmuznil pred zoro. ²⁶ Ko so se pojavile prve zelene bilke in je začelo rasti klasje, se je pokazal tudi osat.

²⁷ Hlapci so prišli h gospodarju in mu rekli: ›Tisto seme, ki si ga posejal, je bilo prečiščeno, ali ne? Od kod se je vzel ta osat?‹

²⁸ Odgovoril je: ›To je storil kakšen sovražnik.‹

Hlapci so vprašali: ›Ali naj oplevemo osat?‹

²⁹ Rekel je: ›Ne, če boste opleli osat, boste izpulili tudi pšenico. ³⁰ Naj rasteta skupaj do žetve. Takrat bom povedal žanjcem, naj izpulijo osat in ga povežejo v snope za v ogenj, potem pa naj poberejo pšenico in jo spravijo v žitnico.‹

³¹ Še ena zgodba. »Božje kraljestvo je kakor borovo seme, ki ga poseje kmet. ³² To je precej majhno seme, v primerjavi z drugimi, vendar z leti zraste v velikansko borovo drevo in orli si v njem delajo gnezda.‹

³³ Še ena zgodba: »Božje kraljestvo je kakor kvas, ki ga žena umesi v testo za deset štruc ječmenovega kruha – in čaka, dokler se testo ne dvigne.‹

³⁴ Tisti dan ni Jezus storil ničesar drugega, kot pripovedoval zgodbe – dolgo popoldne, same zgodbe. ³⁵ Njegovo pripovedovanje zgodb je bilo izpolnitev preroštva:

›Odprl bom svoja usta, pripovedoval zgodbe;
prinesel na plano stvari,
ki so bile skrite od začetka sveta.‹

ZAVESA ZGODOVINE

³⁶ Jezus je razpustil svoje poslušalstvo in šel v hišo. Prišli so njegovi učenci in rekli: »Razloži nam zgodbo o osatu na polju.«

³⁷ Torej jim je razložil. »Kmet, ki seje čisto seme, je Sin človekov. ³⁸ Polje je svet, čista semena so tisti, ki pripadajo kraljestvu, osat so tisti, ki pripadajo Hudiču, ³⁹ in sovražnik, ki jih seje, je Hudič. Žetev je konec tega veka, zavesa zgodovine. Žanjci so angeli.

⁴⁰ Podoba osata, ki ga izpulijo in vržejo v ogenj, je prizor iz zadnjega dejanja. ⁴¹ Sin človekov bo poslal svoje angele in oplel osat iz svojega kraljestva – vse, kar povzroča težave in kar je hudobno, ⁴² bo vrgel na kup smeti in tako s tem opravil. Ti se bodo pritoževali do nebes, toda nihče jih ne bo poslušal. ⁴³ Obenem pa bodo zrela, sveta življenja dozorela in okrasila kraljestvo svojega Očeta.

Me poslušate?

Zares poslušate?

⁴⁴ Božje kraljestvo je kakor zaklad, ki je bil leta skrit na polju, potem pa ga po naključju najde nekdo, ki gre mimo. Najditelj je ves iz sebe – kakšno odkritje! – in se odloči, da bo prodal vse kar ima, da bo lahko zbral denar in kupil tisto polje.

⁴⁵ Ali pa, Božje kraljestvo je kakor trgovec z dragulji, ki išče najlepše bisere. ⁴⁶ Ko najde biser, ki je brez napake, takoj proda vse in ga kupi.

⁴⁷ Ali pa, Božje kraljestvo je kakor ribiška mreža, ki jo vržejo v morje in ujame ribe vseh vrst. ⁴⁸ Ko je polna, jo vržejo na obalo. Dobre ribe poberejo in jih dajo v kad; tiste, ki niso za jed, pa vržejo proč.

⁴⁹ Tako bo, ko pade zavesa nad zgodovino. Prišli bodo angeli in izločili slabe ribe ⁵⁰ ter jih vrgli v smeti. Tam bo veliko obupnega pritoževanja, a ne bo prav nič pomagalo.

⁵¹ Jezus je vprašal: »Ali počasi obvladujete vse to?«

Odgovorili so: »Da.«

⁵² Rekel je: »Potem razumete, kako je vsak študent, ki je dobro izučen v Božjem kraljestvu, podoben lastniku velikega skladišča, ki lahko vzame in uporabi kar koli potrebuješ, staro ali novo, ravno takrat, ko to potrebuješ.«

⁵³ Ko je Jezus nehal pripovedovati te zgodbe, je šel od tam, ⁵⁴ se vrnil v svoj domači kraj in učil v njihovem shajališču. To je bil zadetek v polno, vsi so bili navdušeni. »Niti sanjalo se nam ni, da je tako dober!« so govorili. ⁵⁵ Toda naslednji hip so že udrihali po njem: »Poznamo ga že od otroštva, tesarjev sin je. Poznamo njegovo mater, Marijo. Poznamo njegove brate – Jakoba in Jožefa, Simona in Juda.

⁵⁶ Vse njegove sestre živijo tukaj. Kdo si pa misli, da je?« ⁵⁷ Izpahnili so si nosove.

Jezus pa je rekel: »Prerok v svojem domačem kraju in med svojci nikoli ni nič posebnega.«

⁵⁸ Zaradi njihove sovražne brezbržnosti tam ni storil veliko čudežev.

JANEZOVA SMRT

14 Približno tisti čas je Herod, vladar pokrajine, slišal, kaj se govori o Jezusu. ² Rekel je svojim služabnikom: »To mora biti Janez Krščevalc, ki je prišel nazaj od mrtvih. Zato lahko dela čudeže!«

³ Herod je prej dal Janeza prijeti, ga vkleniti v verige in ga poslati v zapor, da bi zadovoljil Herodiado, ženo svojega brata Filipa. ⁴ Janez je namreč jezil Heroda, ker je imenoval njegovo razmerje s Herodiado »prešuštvo«. ⁵ Herod ga je hotel ubiti, vendar se je bal, ker je imelo tako veliko ljudi Janeza za Božjega preroka.

⁶ Toda na praznovanju svojega rojstnega dne je prišla njegova priložnost. Herodiadina hči je zabavala goste, plesala je pred njimi. Herod je bil ves iz sebe, prevzet. ⁷ V svoji pijani zagnanosti ji je prisegel, da ji bo dal, kar koli si želi. ⁸ Ker jo je mati že prej pregovorila, je takoj rekla: »Daj mi, postreženo na pladnju, glavo Janeza Krščevalca.« ⁹ To je hitro streznilo kralja. Ker pa se ni hotel osramotiti pred gosti, je to storil ¹⁰ – naročil je, naj Janezu odsekajo glavo ¹¹ in jo na pladnju prinesejo deklici. Ta pa jo je dala svoji materi. ¹² Pozneje so Janezovi učenci dobili truplo, ga spoštljivo pokopali in vse to sporočili Jezusu.

VEČERJA PET TISOČIM

¹³ Ko je prišla novica do Jezusa, se je v čolnu izmuznil stran, na odmaknjen kraj, sam zase. Toda neuspešno – nekdo ga je videl in to se je razvedelo. Kmalu je mnogo ljudi prišlo peš okrog jezera na kraj, kjer je bil. ¹⁴ Ko jih je zagledal, kako prihajajo, ga zajelo globoko sočutje in ozdravil je njihove bolnike.

¹⁵ Proti večeru so k njemu pristopili učenci. »Zunaj na podeželju smo in pozno postaja. Razpusti ljudi, da lahko gredo v vasi in si dobijo večerjo.«

¹⁶ Jezus pa je rekel: »Ni jih treba razpuščati. Vi jim dajte večerjo.«

¹⁷ »Vse, kar imamo, je pet hlebcev kruha in dve ribi,« so rekli.

¹⁸ Jezus je dejal: »Prinesite mi jih sem.« ¹⁹ Potem je rekel ljudem, naj se posedejo po travi. Vzel je pet hlebcev in dve ribi, v molitvi dvignil svoj obraz k nebesom, blagoslovil, zlomil in dal kruh učencem. Učenci so potem dali kruh zbranim ljudem. ²⁰ Vsi so se do sitega najedli. In zbrali so dvanajst košev ostankov. ²¹ Okrog pet tisoč ljudi je bilo nahranjenih.

HOJA PO VODI

²² Čim je bilo obeda konec, je vztrajal, da gredo učenci v čoln in se pred njim odpeljejo na drugo stran; sam je medtem razpustil ljudi. ²³ Ko se je množica razgubila, se je povzpел na goro, da bi bil lahko sam in molil. Ostal je pozno v noč.

²⁴ Medtem je bil čoln že daleč od obale. Pihati je začel nasprotni veter in premetavati so jih začeli valovi. ²⁵ Okrog štirih zjutraj je prišel k njim Jezus; hodil je po vodi. ²⁶ Na smrt so se prestrašili. »Duh!« so govorili in kričali od groze.

²⁷ Toda Jezus jih je hitro potolažil. »Pogum, jaz sem. Ne bojte se.«

²⁸ Peter, nenadoma neustrašen, je rekel: »Gospodar, če si to res ti, mi reči, naj pridem k tebi po vodi.«

²⁹ Rekel je: »Kar pridi.« Peter je skočil s čolna in hodil po vodi k Jezusu. ³⁰ Ko pa je pogledal navzdol na valove, ki so se penili pod njegovimi nogami, mu je upadel pogum in začel se je potapljati. Zavpil je: »Gospodar, reši me!«

³¹ Jezus ni okleval. Stegnil se je in ga prijel za roko. Potem je dejal: »Plašljivec, kaj je prišlo vate?«

³² Splezala sta v čoln in veter se je polegел. ³³ Učenci v čolnu, ki so opazovali vse to, so padli pred Jezusa in ga častili. Rekli so: »Tako je! Zagotovo si Božji Sin!«

³⁴ Prišli so na drugo stran in pristali v Genezaretu. ³⁵ Ko so ljudje slišali, da je spet tu, so sporočili po vsej okolici in pripeljali vse bolnike, ³⁶ ki so ga prosili za dovoljenje, da se lahko dotaknejo roba njegovega oblačila. In kdor koli se ga je dotaknil, je bil ozdravljen.

KAJ UMAŽE TVOJE ŽIVLJENJE

15 ² »Zakaj tvoji učenci tako nalahko opravijo s pravili?«

³ Jezus jim je vprašanje vrnil: »Zakaj vi uporabljate svoja pravila, da nalahko opravite z Božjimi zapovedmi? ⁴ Bog jasno pravi: ›Spoštuj svojega očeta in mater,‹ in ›Kdor koli zavrača očeta ali mater, naj bo ubit.‹ ⁵ Vi pa se izmuznete mimo tega z besedami: ›Kdor hoče, lahko reče očetu in materi: ›Kar sem ti bil dolžan, sem dal Bogu.‹« ⁶ Temu ni mogoče reči spoštovanje staršev. S svojimi pravili razveljavljate Božjo zapoved. ⁷ Slepjarji! Izaijevo preroštvo vas je zadelo v črno:

⁸ ›Ti ljudje delajo veliko predstavo iz tega, da rečejo pravo stvar, vendar njihovo srce ni zraven.

⁹ Obnašajo se, kakor da bi me častili, pa tega ne mislijo.

Samo uporabljajo me za kritje, da bi lahko učili kar koli ugaja njihovim muham.«

¹⁰ Potem je sklical množico in rekel: »Poslušajte in vzemite si k srcu. ¹¹ Tvojega življenja ne umaže to, kar pogoltnoš, ampak kar izbruháš.«

¹² Pozneje so k njemu prišli njegovi učenci in mu rekli: »Ali veš kako jezni so bili farizeji zaradi tega, kar si povedal?«

¹³ Jezus je skomignil: »Vsako drevo, ki ga ni posadil moj Oče v nebesih, bo izruvano s koreninami vred. ¹⁴ Pozabite jih. To so slepi ljudje, ki vodijo slepe. Če pa slepi vodi slepega, oba končata v jarku.«

¹⁵ Peter je rekel: »Ne dojemam. Povej nam z navadnimi besedami.«

¹⁶ Jezus je odvrnil: »Tudi vi? Ali ste namerno neumni? ¹⁷ Ali ne veste, da gre vse, kar pogoltnoš, skozi prebavila in se potem izloči? ¹⁸ Kar pa prihaja iz ust, ima svoj izvir v srcu. ¹⁹ Iz srca bruhajo zlobna prerokanja, umore, prešuštva, kraje, laži in psovanje. ²⁰ To umaže. Uživanje ali neuživanje določene hrane, umivanje ali neumivanje rok – to ne pomeni nič.«

OZDRAVLJANJE

²¹ Od tam je Jezus odpotoval v Tir in Sidón. ²² Komaj so prispeli, je prišla kánaanska ženska z gričevja in moledovala: »Usmiljenje, Gospodar, Davidov sin! Moja hči kruto muči hudobni duh.«

²³ Jezus se ni zmenil zanjo. Pristopili so učenci in se pritoževali: »Zdaj nadleguje nas. Bi lahko prosim poskrbel zanjo? Spravila nas bo ob živce.«

²⁴ Jezus jih je zavrnil z besedami: »Polne roke dela imam z Izraelovimi izgubljenimi ovci.«

²⁵ Tedaj se je ženska vrnila k Jezusu, šla na kolena in prosjčila: »Gospodar, pomagaj mi!«

²⁶ Rekel je: »Ni prav, da se vzame kruh od ust otrokom in se ga vrže psom.«

²⁷ Ona pa je naglo odvrnila: »Prav imaš, Gospodar. Toda potepuški psi dobijo ostanke z gospodarjeve mize.«

²⁸ Jezus je popustil. »O ženska, tvoja vera je nekaj drugega! Kar želiš, to dobiš.« Ravno takrat je njena hči ozdravela.

²⁹ Ko se je Jezus vrnil, je hodil ob Galilejskem jezeru in se potem povzpел na goro ter sédel na svoje mesto, pripravljen da sprejme obiskovalce. ³⁰ Prišlo jih je na tone, s seboj so pripeljali paraplegike, slepe, pohabljenе, neme – vsakovrstne ljudi v potrebi – in jih bolj ali manj vrgli pred Jezusove noge, da bi videli, kaj bo storil z njimi. Ozdravil jih je. ³¹ Ko so ljudje videli, kako nemi govorijo, kako so pohabljeni ozdravljeni, kako paraplegiki hodijo naokrog, kako slepi gledajo okrog sebe, so bili osupli in so vsakomur dali vedeti, kako je Bog sijajno živ med njimi.

³² Toda Jezus še ni končal. Poklical je svoje učence in rekel: »Boli me za te ljudi. Že tri dni so z mano in sedaj nimajo kaj jesti. Ne morem jih razpustiti brez obroka – na poti bodo verjetno omagali.«

³³ Njegovi učenci so dejali: »Kje na tem zapuščenem kraju boš našel dovolj hrane za dober obrok?«

³⁴ Jezus je vprašal: »Koliko kruha imate?«

»Sedem hlebcev,« so rekli, »in nekaj rib.« ³⁵ Tedaj je Jezus rekel ljudem, naj se posedejo. ³⁶ Vzel je tistih sedem hlebcev in ribe. Ko se je zahvalil, jih je razlomil in razdelil ljudem. ³⁷ Vsi so jedli. Dobili so kolikor so hoteli. Za ostanke so potrebovali celih sedem velikih košev. ³⁸ Več kot štiri tisoč ljudi se je najedlo do sitega. ³⁹ Ko jih je Jezus razpustil, je stopil v čoln in se prepeljal čez v magadánsko gričevje.

NEKAJ SLABEGA KVASA

16 Nekaj farizejev in saducejev mu je bilo spet za vratom; pritiskali so ga, da bi jim dokazal, kdo je. ² Rekel jim je: »Če je nebo zvečer rdeče, pravite, da bo vreme lepo. ³ Če pa je rdeče zjutraj, pravite, da bo dež. S pogledom na nebo znate napovedati vreme zakaj ne znate razumeti znamenj časa? ⁴ Hudobna in razuzdana generacija zmeraj zahteva znamenja in čudeže. Edino znamenje, ki ga boste dobili, je Jonovo znamenje.« Tedaj se je obrnil na petah in odšel.

⁵ Med plovbo na drugo stran jezera so učenci ugotovili, da so pozabili s sabo vzeti kruh. ⁶ Ravno tedaj jim je Jezus rekel: »Močno se pazite farizejsko-saducejskega kvasa!«

⁷ Mislili so, da jih ošteva, ker so pozabili kruh, zato so šepetaje razpravljali kaj storiti. ⁸ Jezus je vedel, kaj počnejo, in rekel: »Čemu to zaskrbljeno šepetanje zaradi pozabljenega kruha? Pritlikavi verniki! ⁹ Ali še niste dojeli? Ali se ne spominjate petih hlebcev kruha in petih tisočev ljudi ter koliko košev drobcov ste nabrali? ¹⁰ Ali pa sedmih hlebcev, ki so jih nahranili štiri tisoč, in koliko košev ostankov ste zbrali? ¹¹ Ali še niste doumeli, da ni težava v kruhu? Težava je kvas, farizejsko-saducejski kvas. ¹² Takrat jim je postalo jasno: ni govoril o hrani, ampak o nauku – o farizejsko-saducejskem nauku.

SIN ČLOVEKA, SIN BOGA

¹³ Ko je Jezus prispel v vasi okrog Cezareje Filipove, je vprašal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje o tem, kdo je Sin človekov?«

¹⁴ Odgovorili so: »Nekateri mislijo, da je Janez Krščevalec, nekateri pravijo, da je Elija, drugi, da je Jeremija ali kateri izmed drugih prerokov.«

¹⁵ On pa je šel naprej: »Kaj pa vi? Kdo pravite, da sem?«

¹⁶ Simon Peter je rekel: »Ti si Kristus, Mesija, Sin živega Boga.«

¹⁷ Jezus mu je odvrnil: »Bog te blagoslovi, Simon, Jonov sin! Tega odgovora nisi dobil iz knjig ali od učiteljev. Moj Oče v nebesih, sam Bog, ti je odprl pot v to skrivnost, v to, kdo jaz sem. ¹⁸ Zdaj pa ti bom jaz povedal, kdo si ti, kdo *zares* si. Ti si Peter, skala. Na tej skali bom dvignil svojo cerkev, cerkev, ki kar poka od energije, tako da je tudi peklena vrata ne bodo mogla ustaviti.

¹⁹ In to še ni vse. Imel boš popoln in prost dostop do Božjega kraljestva, ključke ki odprejo vsaka in vsakršna vrata: nič več zaprek med nebesi in zemljo, med zemljo in nebesi. »Da« na zemlji je »da« v nebesih. »Ne« na zemlji je »ne« v nebesih.«

²⁰ Učence je zaprisegel k molku. Obljubiti so mu morali, da ne bodo nikomur povedali, da je Mesija.

TI NISI ZA VOLANOM

²¹ Tedaj je Jezus jasno razložil svojim učencem, da bo zdaj moral iti v Jeruzalem, se spustiti v izkušnjo strašnega trpljenja, ki bo prišlo od verskih voditeljev, da bo moral biti umorjen, potem, tretji dan, pa bo obujen, spet živ. ²² Peter ga je vzel v roke in začel ugovarjati: »Nemogoče, Gospodar. To se ti ne more zgoditi!«

²³ Jezus pa ni odstopil: »Peter, proč z moje poti. Satan, izgubi se. Niti najmanj si ne prestavljaš, kako Bog deluje.«

²⁴ Potem se je začel ukvarjati s svojimi učenci: »Vsak, kdor hoče iti z mano, me mora pustiti, da vodim. Ti nisi za volanom; jaz sem. Ne bežite od trpljenja; sprejmite ga z odprtimi rokami. Sledite mi in jaz vam bom pokazal, kako. ²⁵ Pomoč sebi ni sploh nikakršna pomoč. Daritev sebe je pot, moja pot, kako najti sebe, svoj pravi jaz. ²⁶ Kakšna kupčija je sploh to, da dobiš vse, kar hočeš, zgubiš pa sebe? Ali je sploh kaj, za kar bi lahko prodal svojo dušo?

²⁷ Naj se vam ne mudi tako zelo skrbeti zase. Preden se boste zavedali, bo prišel Sin človekov z vsem sijajem svojega Očeta, ob spremljavi vojske angelov. Dobil boš vse, kar ti pripada, kot osebni dar. ²⁸ To ni neka pravljica – nekoč, morda, no ja. Nekateri od teh, ki stojite tukaj, boste videli, kako se bo zgodilo, videli Sina človekovega v slavi kraljestva.«

SONČNA LUČ JE LILA Z NJEGOVEGA OBRAZA

17 Šest dni pozneje so trije izmed njih videli to slavo. Jezus je vzel Petra ter brata, Jakoba in Janeza, ter jih odpeljal na visoko goro, kjer so bili sami. ² Njegov izgled se je spremenil odnotraj navzven, prav pred njihovimi očmi. Sončna luč je lila z njegovega obraza. Njegova oblačila so se napolnila s svetlobo. ³ Opazili so, da sta zraven tudi Mojzes in Elija, v globokem razgovoru z njim.

⁴ Peter je vpadel: »Gospodar, to je nekaj enkratnega! Kaj praviš, če bi naredil tukaj, na tej gori, tri spomenike – enega zate, enega za Mojzesa, enega za Elija?«

⁵ Medtem ko je tako blebetal še naprej, jih je ovil oblak, ki je sijal od svetlobe, in globoko iz oblaka je prišel glas: »To je moj Sin, označen z mojo ljubeznijo, vir mojega užitka. Poslušajte ga.«

⁶ Ko so učenci to slišali, so padli naravnost na obraz, preplašeni do smrti. ⁷ Toda Jezus je prišel do njih in se jih dotaknil. »Ne bojte se.« ⁸ Ko so odprli oči in pogledali naokrog, niso videli nič drugega kakor Jezusa, samo Jezusa.

⁹ Medtem ko so se spuščali z gore, jih je Jezus zaprisegel k molku. »Ne pisnite niti besedice o tem, kar ste videli. Ko bo Sin človekov obujen od mrtvih, lahko govorite.«

¹⁰ Učenci pa so se medtem ubadali z vprašanji. »Zakaj verski učitelji pravijo, da mora najprej priti Elija?«

¹¹ Jezus je odgovoril: »Elija res pride in bo vse pripravil. ¹² Pravim vam, Elija je že prišel, vendar ko so ga videli, ga niso spoznali. Z njim so delali kakor s smetmi, enako kot bodo kmalu storili s Sinom človekovim.« ¹³ Takrat so učenci dojeli, da je že ves čas govoril o Janezu Krščevalcu.

Z ENIM SAMIM ZRNOM VERE

¹⁴ Pod goro so srečali ljudi, ki so jih čakali. Ko so se približali, je iz množice stopil nek človek, padel na kolena in milo prosil: ¹⁵ »Gospodar, usmili se mojega sina. Večkrat izgublja zavest in strašno trpi; ima napade. Pogosto ga meče v ogenj ali pa v reko. ¹⁶ Pripeljal sem ga k tvojim učencem, pa mu niso mogli prav nič pomagati.«

¹⁷ Jezus je rekel: »Kakšna generacija! Nobenega občutka za Boga! Nobene smeri v vašem življenju. Kako dolgo bom še moral to prenašati? Pripeljite fanta sem.« ¹⁸ Zapovedal je demonu, ki ga je mučil, naj gre ven – in je šel, izginil. Od tistega trenutka naprej je bilo z dečkom vse v redu.

¹⁹ Ko so bili pozneje učenci na samem z Jezusom, so vprašali: »Zakaj ga mi nismo mogli vreči ven?«

²⁰ »Ker še vedno ne jemljete resno Boga,« je rekel Jezus. »Golo dejstvo je, da če bi imeli samo zrno vere, makovo zrnice, bi lahko recimo rekli tejele gori: »Premakni se!« in bi se premaknila. Ničesar ne bi bilo, s čimer se ne bi mogli spoprijeti.«

²² Medtem, ko so se v Galileji ponovno zbirali, jim je Jezus povedal: »Sina človekovega bodo kmalu izdali ljudem, ki z Bogom nočejo imeti nobenega opravka. ²³ Umorili ga bodo – tri dni pozneje pa bo spet obujen, živ.« Učenci so se počutili obupno.

²⁴ Ko so prispeli v Kafarnáum, so k Petru prišli izterjevalci davkov in vprašali: »Ali vaš učitelj plačuje davke?«

²⁵ Peter je rekel: »Seveda.«

Toda čim so bili v hiši, je pred njega stopil Jezus. »Simon, kaj praviš? Ko kralj odmeri davščine, kdo jih plačuje – njegovi otroci ali njegovi podložniki?«

²⁶ Odgovoril je: »Njegovi podložniki.«

Jezus je rekel: »Torej jo otroci odnesejo zastonj, ali ne? ²⁷ Da pa jih po nepotrebnem ne razjezimo, pojdi dol k jezeru, vrzi trnek in potegni na suho prvo ribo, ki bo prišla. Odpri njena usta in našel boš kovanec. Vzemi ga in ga daj davčnim izterjevalcem. Dovolj bo za naju oba.«

KDOR KOLI POSTANE SPET PREPOST

18 Približno takrat so k njemu prišli učenci z vprašanjem: »Kdo bo imel najvišji položaj v Božjem kraljestvu?«

² V odgovor je Jezus poklical otroka, ga postavil na sredo sobe ³ in rekel: »Pravim vam, enkrat za vselej, da če se ne vrnete na izhodišče in znova začnete kot otroci, kraljestva ne boste niti videli, kaj šele, da bi vanj vstopili. ⁴ Kdor koli postane spet preprost in prvinski, kakor ta otrok, bo imel visok položaj v Božjem kraljestvu. ⁵ Še več, ko zaradi mene sprejmete nekoga, ki je takole otroški, je to tako, kot bi sprejeli mene.

⁶ Če pa jim povzročate težave, se nad njimi znašate in izkoriščate njihovo preprosto zaupanje, boste kmalu želeli, da tega ne bi storili. Bili bi v boljšem položaju, če bi vas z mlinskim kamnom okrog vratu vrgli v jezero. ⁷ Joj svetu, ker povzroča težave tem otrokom, ki verujejo v Boga! Težave so sicer neizbežne, toda stvari ni treba še poslabševati – in joj tebi, če to počneš.

⁸ Če tvoja roka ali noga postane v napoto Bogu, jo odsekaj in vrzi proč. V boljšem položaju boš pohabljen ali hrom, pa živ, kakor ponosen lastnik obeh rok in nog, pa brezbožen v peči večnega ognja. ⁹ In če te oko odvrča od Boga, ga iztakni in vrzi proč. V boljšem položaju boš enook, pa živ, kakor da bi z vso ostrovidnostjo gledal iz srede peklenškega ognja.

¹⁰ Pazite, da se ne boste posmehovali nobenemu od teh otroških vernikov. Se zavedate, ali ne, da so njihovi osebni angeli neprestano v stiku z mojim Očetom v nebesih?«

UREDITE MED SABO

¹² »Poglejte s te strani. Če ima nekdo sto ovc in ena zablodi nekam stran, ali ne pusti devetindevetdesetih in gre za tisto eno? ¹³ In če jo najde, ali se zaradi nje ne veseli mnogo bolj, kakor zaradi devetindevetdesetih, ki so ostale, kjer je treba? ¹⁴ Enako se počuti vaš Oče v nebesih. Izgubiti noče niti enega izmed teh preprostih vernikov.

¹⁵ Če te drug vernik prizadene, pojdi in mu povej - uredita sama med sabo. Če te posluša, si pridobil prijatelja. ¹⁶ Če te noče poslušati, vzemi zraven še enega ali dva, da bo prisotnost prič ohranila stvari poštene in odkrite, ter poskusi znova. ¹⁷ Če še vedno noče poslušati, povej cerkvi. Če noče poslušati cerkve, boš moral začeti od samega začetka - ga soočiti s potrebo po spreobrnjenju in spet ponuditi Božjo ljubezen, ki odpušča.

¹⁸ Vzemite tole kar najbolj resno: »Da« na zemlji je »da« v nebesih; »ne« na zemlji je »ne« v nebesih. To, kar rečete eden drugemu, je večno. ¹⁹ Res. Kadar dva izmed vas prideta skupaj glede česar koli in iz tega naredita molitev, gre moj nebeški Oče v akcijo. ²⁰ In kadar sta dva ali so trije izmed vas skupaj zaradi mene, ste lahko gotovi, da bom jaz tam.«

ZGODBA O ODPUŠČANJU

²¹ Tedaj je Peter zbral pogum in vprašal: »Kolikokrat naj odpustim bratu ali sestri, ki me prizadene? Sedemkrat?«

²² Jezus je odgovoril: »Sedemkrat! Težko. Poskusi sedemdesetkrat po sedemkrat.

²³ Božje kraljestvo je podobno kralju, ki se je odločil, da bo uredil račune s svojimi služabniki.

²⁴ Ko je bil na delu, so pred njega privedli služabnika, ki je padel v sto milijonski dolg. ²⁵ Ni mogel poplačati, zato je kralj ukazal, naj tega človeka, skupaj z ženo, otroki in vsemi stvarmi, čim dražje prodajo na trgu s sužnji.

²⁶ Ubogi revež se je vrgel pred kraljeve noge in milo prosil: »Daj mi priložnost in vse ti bom odplačal.« ²⁷ Ganjen od prošnje ga je kralj izpustil in mu zbrisal dolg.

²⁸ Služabnik še ni bil dobro iz sobe, ko je srečal sosluzabnika, ki mu je bil dolžan tisoč tolarjev. Prijel ga je za vrat in zahteval: »Plačaj. Zdaj!«

²⁹ Ubogi revež se je vrgel na tla in milo prosil: »Daj mi priložnost in vse ti bom odplačal.« ³⁰ Vendar ni hotel. Dal ga je prijeti in vreči v zapor, dokler ni bil dolg poplačan. ³¹ Ko so drugi služabniki videli, da se to dogaja, so bili ogorčeni in o vsem natančno poročali kralju.

³² Kralj je poklical k sebi moža in rekel: »Ti zlobni služabnik! Odpustil sem ti ves tvoj dolg, ko si me prosil usmiljenja. ³³ Ali nisi moral vsekakor tudi ti biti usmiljen do svojega sosluzabnika, ki te je prosil usmiljenja?« ³⁴ Kralj je bil besen, privil je človeka, dokler ni odplačal vsega svojega dolga. ³⁵ In to je natančno to, kar bo moj nebeški Oče storil vsakomur, ki ne bo brezpogojno odpustil komur koli, ki ga prosi usmiljenja.«

LOČITEV

19 Ko je Jezus nehal učiti, je zapustil Galilejo in šel skozi judejsko pokrajino na drugi strani Jordana. ² Velike množice so šle za njim in on jih je ozdravil.

³ Nekega dne so farizeji drezali vanj: »Ali je zakonito, da se mož iz katerega koli vzroka loči od svoje žene?«

⁴ Ali niste brali v svoji Bibliji, da je Stvarnik na začetku naredil moža in ženo eden za drugega, moškega in ženskega? ⁵ In zaradi tega, mož zapusti svojega očeta in mater in postane tesno povezan s svojo ženo, postane eno meso - ⁶ nič več dve telesi, ampak eno. Ker je Bog sam ustvaril to organsko združitev dveh spolov, naj ne bi nihče oskrnil njegove umetnine s tem, da bi ju razdružil.«

⁷ Da bi ga spodbili, so ustrelili nazaj: »Če je to tako, zakaj dal Mojzes navodila o ločitvenih listinah in ločitvenih postopkih?«

⁸ Jezus je rekel: »Mojzes je poskrbel glede ločitve zato, ker je bil popustljiv do vaše trdosrčnosti, vendar to ni bil del Božjega prvotnega načrta. ⁹ Jaz vas kličem k prvotnemu načrtu, pravim, da ste krivi prešuštva, če se ločite od svoje zveste žene in se poročite s katero drugo. Izjema, ki jo priznavam, so primeri, ko partner počne kakšne težke spolne grehe.«

¹⁰ Jezusovi učenci so ugovarjali: »Če to velja za zakon, potem smo mrzli. Zakaj bi se sploh poročali?«

¹¹ Toda Jezus je dejal: »Ni vsakdo zrel, da bi živel zakonsko življenje. Zakon ni za vsakogar.

¹² Nekateri, kakor se zdi, že od rojstva naprej sploh ne pomislijo na zakon. Drugih nihče ne prosi za roko - ali so vedno odbiti. Nekateri pa se odločijo, da se ne bodo poročili zaradi kraljestva. Če pa ste sposobni zrasti v širino življenja v zakonu, to storite.

VSTOPITI V BOŽJE KRALJESTVO

¹³ Nekega dne so Jezusu prinesli otroke, v upanju, da bo položil roke na njih in molil nad njimi. Učenci so jih odpravili proč. ¹⁴ Toda Jezus je posegel vmes: »Pustite otroke pri miru, ne preprečite jim, da pridejo k meni. Božje kraljestvo je iz ljudi, kakršni so tile.« ¹⁵ Ko je položil nanje roke, je odšel.

¹⁶ Nekega drugega dne je nekdo ustavil Jezusa in vprašal: »Učitelj, kaj dobrega moram storiti, da dobim večno življenje?«

¹⁷ Jezus je rekel: »Zakaj mene sprašuješ o tem, kaj je dobro? Bog je edini, ki je dober. Če pa hočeš vstopiti v Božje življenje, preprosto delaj, kar ti pravi.

¹⁸ Mladenič je vprašal: »Kaj, bolj natančno?«

Jezus je rekel: »Ne ubijaj, ne prešuštuj, ne kradi, ne laži, ¹⁹ spoštuj očeta in mater ter ljubi svojega bližnjega, kakor da bi bil to ti sam.«

²⁰ Mladenič je rekel: »Vse to sem počel, je še kaj drugega?«

²¹ »Če se hočeš res popolnoma posvetiti temu,« je rekel Jezus, »pojdi in prodaj vse, kar imaš; vse daj revnim. Vse tvoje bogastvo bo v nebesih. Potem pridi in mi sledi.«

²² To je bilo zadnje, kar je mladenič želel slišati. Tako je pobit odšel proč. Oklepal se je namreč mnogih stvari in ni mogel prenesti misli, da bi se od njih poslovil.

²³ Ko je gledal, kako odhaja, je Jezus rekel svojim učencem: »Si sploh predstavljate, kako težko je bogatim vstopiti v Božje kraljestvo? ²⁴ Rečem vam, lažje je nagnati kamelo skozi šivankino ušesce, kakor bogatemu vstopiti v Božje kraljestvo.«

²⁵ Učencem se je meglilo pred očmi: »Kdo ima potem sploh kakšno možnost?«

²⁶ Jezus jih je strmo pogledal in rekel: »Nobene možnosti, če mislite, da to lahko storite sami. Vse možnosti, kar jih je, če zaupate Bogu, da bo to storil.«

²⁷ Peter se je vmešal: »Mi smo pustili vse in ti sledili. Kaj bomo dobili zaradi tega?«

²⁸ Jezus je odvrnil: »Da, vi ste mi sledili. Ob prenovitvi sveta, ko bo Sin človekov slavno zavladal, boste vi, ki ste mi sledili, tudi vladali, od dvanajstih rodov Izraela naprej. ²⁹ In ne samo vi, ampak vsakdo, ki žrtvuje dom, družino, polja – kar koli – zaradi mene, bo dobil vse to stokrat povrnjeno, da sploh ne omenim posebne premije, ki je večno življenje. ³⁰ To je Veliki obrat: mnogi od prvih bodo končali na zadnjem mestu in zadnji na prvem.

ZGODBA O DELAVCIH

20 »Božje kraljestvo je kakor upravitelj posestva, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce za delo v svojem vinogradu. ² Domenili so se za tisoč tolarjev na dan in šli na delo.

³ »Pozneje, okrog devetih, je upravitelj videl neke druge ljudi, ki so postopali po mestnem trgu brez dela. ⁴ Rekel jim je, naj gredo delat v njegov vinograd in jim obljubil pošteno plačilo. ⁵ In so šli. Enako je naredil opoldne in enako spet ob treh. ⁶ Ob petih se je vrnil in našel ne nekatere, ki so se prestopali z noge na nogo. Rekel je: »Zakaj stojite tukaj in ves dan nič ne delate?«

⁷ Rekli so: »Ker nas ni nihče najel.«

Rekel jim je naj gredo delat v njegov vinograd.

⁸ Ko je bilo tisti dan konec dela, je lastnik vinograda rekel oskrbniku: »Pokličiči delavce in jim plačaj. Začni pri zadnjih, ki si jih najel, in končaj pri prvih.«

⁹ Prišli so tisti, ki so bili najeti ob petih, in vsak je dobil tisoč. ¹⁰ Ko so to videli tisti, ki so bili najeti prvi, so mislili, da bodo dobili mnogo več. Toda dobili so enako, vsak po tisoč. ¹¹ Ko so jemali svojih tisoč, so jezno godrnjali čez upravitelja: ¹² »Ti zadnji delavci so delali samo eno lahko uro, ti pa si jih izenačil z nami, ki smo pod žgočim soncem garali ves dan.«

¹³ Odgovoril je tistemu, ki je spregovoril za vse od njih: »Priatelj, nisem bil nepošten. Zmenila sva se za tisoč, ali ne? ¹⁴ Torej jih vzemi in pojdi. Odločil sem se, da bom dal tistemu, ki je prišel zadnji, enako kot tebi. ¹⁵ Ali ne smem delati s svojim denarjem kakor hočem? Ali boš ti škrt, če sem jaz radodaren?«

¹⁶ Spet, Veliki obrat: mnogi od prvih bodo končali na zadnjem mestu in zadnji na prvem.«

Piti iz čaše

¹⁷ Jezus, ki je bil zdaj že nekaj časa na poti v Jeruzalem, je vzel dvanajsterico na stran ob pot in jim rekel: ¹⁸ »Dobro me poslušajte. Na poti v Jeruzalem smo. Ko bomo prispeli tja, bodo Sina človekovega izdali verskim voditeljem in učiteljem. Obsodili ga bodo na smrt. ¹⁹ Potem ga bodo izročili Rimljanom, da ga bodo zasmehovali, mučili in križali. Tretji dan pa bo obujen, spet živ.«

²⁰ Nekako takrat je mati Zebedejevih bratov s svojima sinovoma pokleknila pred Jezusa s prošnjo.

²¹ »Kaj hočeš?« je vprašal Jezus.

Dejala je: »Reci, da bosta imela tadva moja sinova najbolj častni mesti v tvojem kraljestvu, eden na tvoji desni, drugi na tvoji levi.«

²² Jezus je odvrnil: »Pojma nimaš, kaj prosiš.« Jakobu in Janezu pa je rekel: »Ali sta sposobna piti čašo, ki jo bom kmalu pil?«

Rekla sta: »Seveda, zakaj pa ne?«

²³ Jezus je rekel: »Pravzaprav da, vidva bosta pila mojo čašo. Kar pa se tiče dodeljevanja najbolj častnih mest, jaz s tem nimam nič. Za to skrbi moj Oče.«

²⁴ Ko je ostalih deset slišalo o tem, so vzrojili, brata sta jim bila odvratna. ²⁵ Zato jih je Jezus sklical skupaj, da bi stvar pomiril in uredil. Rekel je: »Opazovali ste, kako brezbožni vladarji razkazujejo svojo pomembnost, kako hitro jim malo moči stopi v glavo. ²⁶ Z vami pa ne bo tako. Kdor koli hoče biti velik, mora postati služabnik. ²⁷ Kdor koli hoče biti prvi, mora biti vaš suženj. ²⁸ Tako je storil tudi Sin človekov: prišel je da služi, ne da mu služijo – in da potem da svoje življenje v zameno za mnoge, ki so ujetniki.

²⁹ Ko so odhajali iz Jerihe, jim je sledila velika množica. ³⁰ Nenadoma so prišli do dveh slepih ljudi, ki sta sedela ob poti. Ko sta slišala, da je ta, ki gre mimo, Jezus, sta zavpila: »Gospodar, usmili se naju! Usmili se, Davidov sin!« ³¹ Množica ju je skušala utišati, onadva pa sta bila še bolj glasna in vpila: »Gospodar, usmili se naju! Usmili se, Davidov sin!«

³² Jezus se je ustavil in ju poklical k sebi: »Kaj hočeta od mene?«

³³ Rekla sta: »Gospodar, želiva, da se nama odprejo oči. Hočeva videti!«

³⁴ Jezus je bil globoko ganjen. Dotaknil se je njunih oči in takoj se jima je povrnil vid. Pridružila sta se procesiji.

KRALJEVSKI SPREJEM

21 Ko so se približali Jeruzalemu in prišli do Bétfage na Oljski gori, je Jezus poslal dva učenca ² s temi navodili: »Pojdita v vas, ki je nasproti. Našla bosta privezано oslco in ob njej oslička. Odvežita jo in ju pripeljita k meni. ³ Če vaju kdo vpraša, kaj počneta, recita: »Gospodar ju potrebuje!« In poslal ju bo z vama.«

⁴ To je zdaj celotna zgodba tega, kar je bilo že prej nakazano pri preroku:

⁵ »Povejte sionski hčeri:

»Glej, tvoj kralj prihaja,
ponižen jezdi na oslici,
na osličku,
na mladiču vprežne živali.«

⁶ Učenca sta šla in storila natanko tako, kakor jima je Jezus naročil. ⁷ Pripeljala sta oslco in oslička, položila nanju nekaj svojih oblačil in Jezus ju je zajahal. ⁸ Skoraj vsi ljudje iz množice so metali svoja oblačila na pot in jim tako priredili kraljevski sprejem. Drugi so rezali veje z dreves in jih polagali pred njimi na pot, kakor preprogo za sprejem. ⁹ Množice so šle pred njimi in množice za njimi, vsi pa so vpili: »Hozána Davidovemu sinu!« »Slava njemu, ki prihaja v Božjem imenu!« »Hozána v najvišjih nebesih!«

¹⁰ Ko je vstopil v Jeruzalem, je bilo vse mesto razburjeno. Ljudje so živčno spraševali: »Kaj se dogaja? Kdo je to?«

¹¹ Paradna množica je odgovorila: »To je prerok Jezus, tisti iz Nazareta v Galileji.«

PREVRNIL JE MIZE

¹² Jezus je šel naravnost v tempelj in vrgel ven vsakogar, ki si je tam postavil prodajalno, da bi kupoval ali prodajal. Prevrnil je mize menjalcev denarja in klopi preprodajalcev golobov. ¹³ Navajal je tole mesto:

»Moja hiša naj bi bila hiša molitve;
vi pa ste iz nje naredili razbojniško luknjo.«

¹⁴ Zdaj je bil prostor, da so lahko vstopili slepi in pohabljeni. Prišli so k Jezusu in on jih je ozdravil.

¹⁵ Ko so verski voditelji videli nezaslišane stvari, ki jih je počel, in slišali otroke, ki so tekali in vpili po templju: »Hozána Davidovemu sinu!«, so se nasršili ¹⁶ in poklicali Jezusa na odgovornost: »Ali slišiš, kaj govorijo tile otroci?«

Jezus je dejal: »Da, slišim jih. Ali niste brali v Božji besedi: ›Iz ust otrok in dojenčkov bom pripravil kraj slavljenja?«

¹⁷ Ker mu je bilo dovolj, se je Jezus obrnil na petah, zapustil mesto in šel v Betanijo, kjer je prenočil.

POSUŠENO SMOKVINO DREVO

¹⁸ Zgodaj naslednje jutro se je Jezus vračal v mesto. Bil je lačen. ¹⁹ Ob poti je zagledal samotno smokvino drevo in šel k njemu, da bi si za zajtrk privoščil fig. Ko pa je prišel do drevesa, ni bilo na njem ničesar drugega, razen listja. Rekel je: »Nobenih fig več s tega drevesa – nikoli!« Smokva se je na mestu posušila v suho palico. ²⁰ Učenci so videli, kako se je to zgodilo. Meli so si oči in govorili: »Ali smo res videli to? Najprej drevo, polno listja, in takoj nato suha palica?«

²¹ Jezus pa je bil zelo konkreten: »Da – in če širokosrčno sprejmete to življenje v kraljestvu in ne dvomite v Boga, ne boste opravljali samo manjših dejanj, kakor sem jaz naprimer naredil s smokvo, ampak boste premagovali tudi velike ovire. Tej gori boste naprimer rekli: ›Pojdi, skoči v jezero,‹ in bo skočila. ²² Popolnoma vse, kar vključite v svojo vere polno molitev, od majhnega do velikega, bo upoštevano, ko se oprimate Boga.«

PRAVA OBLAST

²³ Potem se je vrnil v tempelj in učil. Veliki duhovniki in voditelji ljudstva so prišli in zahtevali: »Pokaži nam svoja pooblastila. Kdo ti je dal oblast, da tukaj učiš?«

²⁴ Jezus je odvrnil: »Naj vas najprej jaz nekaj vprašam. Odgovorite na moje vprašanje in jaz bom odgovoril na vaše. ²⁵ Glede Janezovega krsta – kdo mu je dal oblast: nebesa ali ljudje?«

Zadeti so bili naravnost in to so vedeli. Umaknili so se na skriven posvet in šepetali: »Če rečemo ›nebesa,‹ nas bo vprašal zakaj mu nismo verovali; ²⁶ če rečemo ›ljudje,‹ bomo na bojni nogi z ljudstvom, kajti vsi imajo Janeza za preroka.« ²⁷ Odločili so se, da prepustijo ta krog Jezusu. »Ne vemo,« so odgovorili.

Jezus je rekel: »Potem vam tudi jaz ne bom odgovoril na vaše vprašanje.«

ZGODBA O DVEH SINOVIH

²⁸ »Povejte mi, kaj si mislite o tejle zgodbi. Nek človek je imel dva sina. Šel je do prvega in rekel: ›Sin, pojdi in danes delaj v vinogradu.‹

²⁹ Sin je odgovoril: ›Nočem iti.‹ Pozneje je bolje premislil in šel.

³⁰ Oče je naročil enako tudi drugemu sinu. Ta je odgovoril: ›Seveda, z veseljem.‹ Vendar nikoli ni šel.

³¹ Kateri od obeh sinov je storil, kar ga je prosil oče?«

Rekli so: »Prvi.«

Jezus je rekel: »Da, in povem vam, da vas bodo sleparji in pocestnice prehiteli na poti v Božje kraljestvo. ³² Janez je prišel k vam in vam kazal pravo pot. Vi ste povzdignili svoje nosove nad njim, sleparji in pocestnice pa so mu verjeli. Tudi ko ste videli njihova spremenjena življenja, vam ni bilo mar, da bi se spremenili in mu verjeli.«

ZGODBA O POHLEPNIH NAJEMNIKIH

³³ »Tu je še ena zgodba. Dobro poslušajte. Nekoč je bil človek, bogat posestnik, ki je zasadil vinograd. Obdal ga je z ograjo, izkopal vinsko stiskalnico in postavil stolp ter ga izročil najetim delavcem, potem pa je odšel na potovanje. ³⁴ Ko je bil čas za trgatve, je poslal tja svoje služabnike, da bi pobrali dobiček.

³⁵ Najemniki so zgrabili prvega služabnika in ga pretepli. Naslednjega so ubili. Na tretjega so metali kamenje, vendar je pobegnil. ³⁶ Lastnik je poskusil še enkrat in poslal več služabnikov. Obravnavali so jih enako. ³⁷ Lastnik je bil čisto na koncu. Odločil se je, da bo poslal svojega sina. Mislil si je: »Gotovo bodo spoštovali vsaj mojega sina.«

³⁸ Ko pa so najemniki videli, da prihaja sin, so si od pohlepa meli roke. »To je dedič. Ubijmo ga in imejmo vse zase.« ³⁹ Zgrabili so ga, vrgli ven in ubili.

⁴⁰ No, ko se bo lastnik vinograda vrnil s potovanja – kaj mislite, da bo naredil z najemniki?»

⁴¹ »Pobil jih bo, to pokvarjeno tolpo, vesel, da se jih je rešil,« so odgovorili. »Potem bo zaupal svoj vinograd najemnikom, ki mu bodo ob svojem času izročali dobiček.«

⁴² Jezus je rekel: »Tako je – in sami si lahko preberete v svojih Biblijah:

»Kamen, ki so ga zidarji vrgli ven,
je zdaj vogalni kamen.
To je Božje delo,
manemo si oči, komaj verjamemo!«

⁴³ Tako je tudi z vami. Božje kraljestvo vam bo vzeto in bo izročeno drugim ljudem, ki bodo živeli življenje kraljestva. ⁴⁴ Kdor koli se spotakne in pade na ta Kamen, bo razbit; na kogar koli ta Kamen pade, bo zmečkan.

⁴⁵ Ko so verski voditelji slišali to zgodbo, so vedeli, da je namenjena njim. ⁴⁶ Hoteli so prijeti Jezusa in ga vreči v zapor, toda ker so se bali javnega mnjenja, so se umaknili. Večina ljudi ga je imela za Božjega preroka.

ZGODBA O SVATBENI POJEDINI

22 Jezus je odgovoril tako, da je še naprej pripovedoval zgodbe. ² »Božje kraljestvo,« je rekel, »je kakor kralj, ki je za svojega sina priredil svatbeno pojedino. ³ Poslal je služabnike, da pokličejo vse povabljenе goste. Toda ti niso hoteli priti!

⁴ Poslal je drugi krog služabnikov in jim naročil, naj povejo gostom: »Glejte, vse je na mizi, pečenka je pripravljena, da jo razrežemo. Pridite na slavlje!«

⁵ Oni pa so samo skomignili z rameni in odšli, eden plet svoj vrt, drugi na delo v svojo trgovino.

⁶ Ostali, ki niso imeli početi nič boljšega, pa so pretepli sle in jih ubili. ⁷ Kralj je pobesnel in poslal svojo vojsko, da je pobila te razbojnike in zravnila njihovo mesto z zemljo.

⁸ Potem je rekel svojim služabnikom: »Svatbeno pojedino imamo pripravljeno, nimamo pa nobenih gostov. Tisti, ki sem jih povabil, ji niso bili dorasli. ⁹ Pojdite na najbolj obljudena križišča v mestu in povabite na pojedino kogar koli tam srečate.« ¹⁰ Služabniki so šli na ulice in pobrali vsakega, ki so ga zagledali, tako dobrega kakor slabega. Tako se je pojedina začela – vsako mesto je bilo zasedeno.

¹¹ Ko je vstopil kralj in pogledal po prizorišču, je uzrl nekoga, ki ni bil primerno oblečen. ¹² Rekel mu je: »Prijatelj, kako si si drznil priti sem s takim izgledom!« Človek je bil brez besed. ¹³ Kralj pa je rekel svojim služabnikom: »Spravite ga ven – hitro. Potem ga zvežite in odpošljite v pekel. In poskrbite, da se ne vrne več nazaj.«

¹⁴ To je to, kar mislim, ko vam pravim: »Mnogo je povabljenih, a le nekaterim uspe.«

PLAČEVANJE DAVKOV

¹⁵ Tedaj so farizeji naredili načrt, kako bi ga zvalili, da bi rekel kaj, kar mu bo škodilo. ¹⁶ Poslali so svoje učence, med njimi so bili pomešani tudi nekateri Herodovi privrženci, in ga vprašali: »Učitelj, vemo, da si pošten in neoporečen, da natančno učiš ljudi o tem, kaj hoče Bog od njih, da se ne oziraš na javno mnenje in se ne prilizuješ svojim poslušalcem. ¹⁷ Povej nam torej odkrito: Je prav, da plačujemo cesarju davke ali ne?«

¹⁸ Jezus je vedel, da ne nameravajo nič dobrega. Rekel je: »Zakaj se igrate te igrice z mano? Zakaj mi nastavljate past? ¹⁹ Ali imate kakšen kovanec? Naj ga pogledam.« Dali so mu srebrnik.

²⁰ »Tale podoba – ali vas spominja na koga? In čigavo ime je na njem?«

²¹ Rekli so: »Cesarjevo.«

»Potem dajte cesarju, kar je njegovega, in Bogu, kar je njegovega.«

²² Farizeji so bili brez besed. Odšli so in zmajevali z glavami.

POROKA IN VSTAJENJE

²³ Istega dne so prišli k njemu tudi saduceji. To je stranka, ki zanika možnost vstajenja od mrtvih. Vprašali so: ²⁴ »Učitelj, Mojzes je rekel: ›Če človek umre brez otrok, naj se njegov brat poroči z vdovo. Njun prvi sin bo veljal za sina umrlega brata.«²⁵ Tule je primer, ko je bilo sedem bratov. Prvi se je poročil in umrl brez otrok in njegova žena je pripadla bratu.²⁶ Tudi drugi brat je umrl in pustil ženo brez otrok – in potem tretji in četrti in potem vsi do sedmega.²⁷ Nazadnje je umrla tudi žena.²⁸ To je zdaj naše vprašanje: Ob vstajenju, čigava žena bo? Bila je namreč žena vsem sedmim.«

²⁹ Jezus je odgovoril: »Brez osnove ste v dveh stvareh: ne poznate svojih Biblij in ne veste, kako deluje Bog.³⁰ Ob vstajenju smo onstran poroke. Kakor pri angelih, bodo takrat vse naše ekstaze in intimnosti le z Bogom.³¹ Glede vašega špekuliranja pa, če Bog obuja mrtve ali ne, ali ne berete svojih Biblij? Stvari so jasne, Bog pravi: ³² ›Jaz sem – ne sem bil – Bog Abrahama, Bog Izaka, Bog Jakoba.« Živi Bog se opredeli ne kot Bog mrtvih ljudi, ampak kot Bog živih.«³³ Ko je množica slišala ta besedni dvoboj, je bila navdušena.

NAJPOMEMBNEJŠA ZAPOVED

³⁴ Ko so farizeji slišali, kako je prekosil saduceje, so zbrali svoje sile za napad.³⁵ Eden izmed njihovih verskih učiteljev je spregovoril za njih vse, v upanju, da ga bo vprašanje končno razkrinkalo:

³⁶ »Učitelj, katera zapoved v Božji postavi je najpomembnejša?«

³⁷ Jezus je rekel: »›Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vso svojo strastjo in molitvijo in inteligenco.«

³⁸ Ta je najpomembnejša, prva na spisku.³⁹ Vendar tu je še druga, ki jo je treba postaviti zraven: ›Ljubi druge, kakor da bi bil to ti sam.«⁴⁰ Tidve zapovedi sta klina; vse v Božji postavi in v Prerokih visi na njima.«

DAVIDOV SIN IN GOSPODAR

⁴¹ Ko so se farizeji prerazporejali, jih je Jezus ujel nepripravljene s svojim lastnim preizkusnim vprašanjem: ⁴² »Kaj mislite o Mesiju, Kristusu, čigav sin je?« Rekli so: »Davidov.«

⁴³ Jezus je odvrnil: »Prav, če je Kristus Davidov sin, kako potem razlagate, da je pod navdihnjenjem David imenoval Kristusa za svojega ›Gospodarja?«

⁴⁴ ›Bog je rekel mojemu Gospodarju:

Usedi se tu, ob mojo desnico,

dokler ne napravim tvojih sovražnikov za podlago tvojih nog.«

⁴⁵ No, če ga David imenuje ›Gospodar,‹ kako je lahko obenem tudi njegov sin?«

⁴⁶ To jih je spravilo v zadrego, dobessednjakarje, kakršni so bili. Ker se niso hoteli spet osramotiti v enem od teh javnih besednih dvobojev, so dokončno prenehali s svojimi vprašanji.

VERŠKE MODNE PREDSTAVE

23 Zdaj se je Jezus obrnil k svojim učencem in k množici, ki se je zbrala okrog njih, ter jim spregovoril: ² »Verski učitelji in farizeji so kompetentni učitelji Božje postave.³ Ne bo narobe, če boste sledili njihovemu nauku o Mojzesu. Toda bodite previdni – ne sledite njim. Govorijo že dobro, vendar tega ne živijo. Ne vzamejo si v srce in ne izživijo v svojem vedenju. Vse to je hitro narejena glazura, lažni blišč.

⁴ Namesto da bi vam dajali Božjo postavo kot hrano in pijačo, s katerima bi se gostili z Bogom, jo pakirajo v svežnje pravil, ki jih nalagajo na vas, kakor na tovorno živino. Zdi se, da celo uživajo, ko gledajo, kako se opotekate pod temi bremenami, in niti s prstom ne bi mignili, da bi vam pomagali.

⁵ Njihova življenja so neprestane modne predstave – vezena molitvena pregrinjala danes, rožičaste molitve jutri.⁶ Ljubijo častna mesta ob cerkvenih obedih in razkazovanje na najvidnejših položajih,⁷ z veseljem se postavljajo v sijaj javnega dobrikanja in sprejemajo častne položaje ter imajo radi, da jih kličejo ›Doktor‹ ali ›Pastor‹.

⁸ Vi pa ne pustite, da bi vam ljudje to storili – da bi vas takole postavili na podstavek. Vi vsi imate enega Učitelja, vi pa ste vsi sošolci.⁹ Ne postavljajte si nad sebe ljudi kot kakšne strokovnjake za vaše življenje, ki bi jim dopustili, da vam govorijo, kaj naj počnete. Prihranite to avtoriteto Bogu; naj vam on govori, kaj naj počnete. Nihče drug naj ne nosi naziva ›oče‹; vi imate samo enega Očeta, in ta je v

nebesih. ¹⁰ In naj vas ljudje ne napeljejo k temu, da vi upravljali z njimi. Obstaja samo en Življenjski voditelj – Kristus.

¹¹ Želite izstopati? Potem sestopite. Bodite služabnik. ¹² Če se napihujete, vam bo nekoč vzelo sapo. Če pa ste preprosto zadovoljni s tem, kar ste, bo vaše življenje štel mnogo.«

PREVARANTI!

¹³ »Dovolj vas imam! Brezupni ste, vi verski učitelji, vi farizeji! Prevaranti! Vaša življenja so cestne blokade za Božje kraljestvo. Vi sami nočete vstopiti in ne pustite tudi nikomur drugemu.

¹⁵ Brezupni ste, vi verski učitelji in farizeji! Prevaranti! Prepotujete pol sveta, da pridobite enega spreobrnjenca, potem ko ga imate, pa ga naredite za kopijo samih sebe, dvakrat prekleto.

¹⁶ Brezupni ste! Kakšna objestna neumnost! Pravite: »Če nekdo izreče obljubo s prekrizanimi prsti za hrbtom, ni to nič; če pa priseže s svojo roko na Bibliji, je to resno.« ¹⁷ Kakšna omejenost! Ali je usnje na Bibliji pomembnejše od kože na tvojih prstih? ¹⁸ Ali pa tale neumnost: »Če si podaš roko v znamenje obljube, ni to nič; če pa dvigneš svojo roko, češ da je Bog priča, je to resno.« ¹⁹ Kakšno nesmiselno dlakoceptstvo! Kaj je drugače, če si roke podajaš ali pa če jih dviguješ? ²⁰⁻²² Obljuba je obljuba. Kaj je drugače, če svojo obljubo izrečeš znotraj ali zunaj bogoslužne stavbe? Obljuba je obljuba. Bog je prisoten, posluša in te drži za besedo tako ali drugače.

²³ Brezupni ste, vi verski učitelji in farizeji! Prevaranti! Z vso natančnostjo si zapisujete prihodke in dajete desetino od vsakega drobiža, ki ga dobite, toda meso Božje postave, se pravi stvari, kot so poštenost in usmiljenje in predanost – najbolj osnovne stvari! – pa brezbrizno upoštevate ali pa ne. Skrbno računovodstvo je sicer hvalevredno, osnovne stvari pa so zahtevane. ²⁴ Ali se sploh zavedate, kako neumno izgledate, ko si pišete življenjsko zgodbo, ki je zgrešena od začetka do konca, ob tem pa dlakoceptite glede vejic oziroma podpičij?

²⁵ Brezupni ste, vi verski učitelji in farizeji! Prevaranti! Loščite površino svojih kozarcev in skodelic, tako da se svetijo v soncu, medtem ko je njihova notranjost črviva od vaše pohlepnosti in požrešnosti. ²⁶ Butasti farizej! Poribaj notranjost – potem bo bleščeča zunanost kaj pomenila.

²⁷ Brezupni ste, vi verski učitelji in farizeji! Prevaranti! Ste kakor najbolj negovana in urejena grobna površina; trava je pokošena in cvetlice kar sijejo, toda dva metra nižje so le razpadajoče kosti in meso, ki gnije. ²⁸ Ljudje vas gledajo in si mislijo, da ste svetniki, toda pod svojo kožo ste popolni prevaranti.

²⁹ Brezupni ste, vi verski učitelji in farizeji! Prevaranti! Svojim prerokom gradite granitne grobnice in svojim svetnikom marmorne spomenike. ³⁰ In pravite, da če bi živeli v času svojih prednikov, ne bi bilo nobene krvi na vaših rokah. ³¹ Preveč se pritožujete! Izrezani ste iz istega blaga, kakor ti morilci ³² in vsak dan povečujete število ubitih.

³³ Kače! Pošastne kače! Ali mislite, da se lahko izmotate iz tega? Da vam nikoli ne bo treba plačati računov? ³⁴ Zaradi takšnih ljudi, kakor ste vi, generacijo za generacijo pošiljam preroke in modre vodnike in učenjake – in generacijo za generacijo delate z njimi kakor s smetmi, pozdravljate jih s kamenjanjem, zasledujete jih z zmerjanjem.

³⁵ Ne morete se izviti iz tega! Vsaka kapljica pravične krvi, ki je bila kdaj koli prelita na zemlji – začeni s krvjo tistega dobrega moža Abela, pa vse do krvi Zaharija, Berehjájevega sina, ki ste ga umorili med njegovo molitvijo – je nad vašo glavo. ³⁶ Vse to, povem vam, bo prišlo na vas, na vašo generacijo.

³⁷ Jeruzalem! Jeruzalem! Morilec prerokov! Ubijalec tistih, ki ti prinašajo Božjo novico! Kolikokrat sem si srčno želel objeti tvoje otroke, kakor koklja zbere piščančke pod svoje peruti, pa mi niste pustili. ³⁸ In zato ste zapuščeni, nič drugega kakor mestno duhov. ³⁹ Kaj sploh lahko še rečem? Samo tole: odhajam kmalu. Naslednjič me boste videli, ko boste govorili: »O, Bog ga je blagoslovil! Prišel je, prinaša Božjo vladavino!«

REDNI POTEK ZGODOVINE

24 Tedaj je Jezus odšel iz templja. Ko je odhajal, so njegovi učenci ugotavljali, kako čudovita je tempeljska arhitektura. ² Jezus je rekel: »Upam, da vas ne preseneča zgolj ta *velikost*. Dejstvo je, da v tej zgradbi ni niti enega kamna, ki ne bi končal na kupu ruševin.«

³ Pozneje, ko je sedel na Oljski gori, so prišli k njemu njegovi učenci in ga vprašali: »Povej nam, kdaj se bodo zgodile te stvari? Kaj bo znak tega, da ti prihajaš in da se bliža konec časov?«

⁴ Jezus je rekel: »Pazite se varljivih pridigarjev ›sodnega dne«. ⁵ Pojavili se bodo mnogi voditelji s ponarejeno identiteto in bodo trdili: ›Jaz sem Kristus, Mesija.« Pravarali bodo mnogo ljudi. ⁶ Ko prihajajo poročila o vojnah ali o domnevnih vojnah, ne izgubite glave in ne delajte panike. To je redni potek zgodovine; to nikakor ni znak konca. ⁷ Narod se bo boril z narodom in vladar z vladarjem, spet in spet. Lakote in potresi bodo na raznih krajih. ⁸ To ni nič v primerjavi s tem, kar prihaja.

⁹ Metali vas bodo volkovom in vas pobijali, vsi vas bodo sovražili, ker nosite moje ime. ¹⁰ In potem bo šlo iz slabega na slabše, to bo brezobzirni boj za obstoj, vsak bo prežal na drugega, vsak bo sovražil drugega.

¹¹ V tej zmedi bodo prišli v ospredje lažnivi pridigarji, ki bodo prevarali mnogo ljudi. ¹² Mnoge druge bo pokosilo neustavljivo širjenje zla - od njihove ljubezni ne bo ostalo nič več, razen kupa pepela.

¹³ Vztrajati, ostati zvest - to Bog pričakuje. Ostanite zvesti do konca. Ne bo vam žal in boste rešeni.

¹⁴ Ves ta čas bodo po vsem svetu pridigali dobro novico - to Sporočilo o kraljestvu - in to bo priča, ki bo postavljena v vsaki deželi. In potem bo prišel konec.«

POŠASTNA OSKRUMBA

¹⁵ »Bodite pa pripravljeni na beg, ko boste v zagledali, kako v tempeljskem svetišču stoji ›pošastna oskrumba«. Opisal jo je prerok Daniel. Če ste brali Daniela, veste, o čem govorim. ¹⁶ Če takrat živite v Judeji, bežite v hribe; ¹⁷ če delate na vrtu, se ne vračajte v hišo, da bi vzeli kar koli; ¹⁸ če ste zunaj na polju, se ne vračajte, da bi vzeli plašč. ¹⁹ Za nosečnice in za matere, ki še dojijo, bo takrat še posebej težko. ²⁰ Upajte in molite, da se to ne bo zgodilo pozimi ali na soboto.

²¹ To bodo težave, kakršnih svet še ni videl in kakršnih ne bo nikoli več. ²² Če bi ti težavni časi tekli tako dolgo, kot bi morali, ne bi uspelo nobenemu. Toda zaradi Božjih izbrancev bodo težave skrajšane.«

PRIHOD SINA ČLOVEKOVEGA

²³ »Če vas hoče kdor koli ustaviti, s tem, da kliče: ›Tukaj je Mesija!« ali kaže: ›Tam je!«, mu ne nasedajte.

²⁴ Lažni mesije in lažnivi pridigarji se bodo pojavljali vsepovsod. Njihova impresivna priporočila in bleščeče predstave bodo zameglili pogled celo tistim, ki bi morali o tem kaj vedeti. ²⁵ Toda pošteno sem vas opozoril.

²⁶ Če bodo torej rekli: ›Teci na podeželje, da boš videl njegov prihod!« ali ›Hitro, pojdi v mesto, da ga boš videl, kako prihaja!«, temu ne posvečajte nikakršne pozornosti. ²⁷ Prihod Sina človekovega ni nekaj, kar greš gledat. On pride k tebi kakor hiter blisk! ²⁸ Kadar koli zagledate množice, ki se zbirajo, pomislite na jastrebe, ki krožijo, se bližajo in prhutajo nad mrhovino. Lahko ste prepričani, da ni Sin človekov tisti, ki priteguje te množice.

²⁹ Po teh težkih časih

›bo sonce ugasnilo,
luna se bo zagrnila z oblaki,
zvezde bodo padale z neba,
kozmične sile se bodo tresle.«

³⁰ In tedaj - Prihod Sina človekovega! Napolnil bo nebesni svod - nihče ga ne bo zgrešil. Nepripravljeni ljudje po vsem svetu, ki sta jim sijaj in moč neznana, bodo povzdignili veliko žalostinko, ko bodo gledali Sina človekovega, kako sije z nebes. ³¹ Prav tedaj bo tudi z donenjem trobente sklical in razposlal svoje angele, da iz štirih vetrov, od enega konca zemlje do drugega, potegnejo k njemu Božje izbrance.

³² Od smokvinega drevesa se naučite lekcijo: V trenutku, ko opazite, kako začnejo nastajati njegovi popki, že pri majhni pikici zelenila, veste, da je poletje za vogalom. ³³ Tako je tudi z vami: Ko vidite vse te stvari, boste vedeli, da je On pri vratih. ³⁴ Ne vzemite tega na lahkó. Tega ne pravim samo za neko prihodnjo generacijo, ampak za vas vse. Ta vek se bo nadaljeval, dokler se vse te stvari ne zgodijo. ³⁵ Nebo in zemlja ne bosta obstala za zmeraj, moje besede pa bodo.

³⁶ Toda natančna datum in ura? Nihče ne ve tega, niti nebeški angeli in niti Sin. Samo Oče ve.

³⁷ Prihod Sina človekovega se bo dogodil v časih, kakršni so bili Noetovi. ³⁸ Pred velikim potopom so vsi živeli, kakor po navadi, in zabavali so se vse do dneva, ko je Noe stopil v ladjo. ³⁹ Ničesar niso slutili – dokler ni prihrumel potop in odnesel vsega.

Prihod Sina človekovega bo prav tak: ⁴⁰ Dva moža bosta delala na polju – eden bo vzet, eden puščen; ⁴¹ dve ženi bosta mleli v mlinu – ena bo vzeta, ena puščena. ⁴² Bodite torej budni, pripravljeni. Niti najmanj ne veste, kdaj se bo prikazal Gospodar. ⁴³ Veste pa tole: Jasno je, da če bi lastnik hiše vedel, kdaj ponoči bo prišel vlomilec, bi bil tam s svojimi psi, da bi preprečil vlom. ⁴⁴ Bodite prav tako budni, bedeči. Niti najmanj ne veste, kdaj se bo prikazal Sin Človekov.

⁴⁵ Kdo je sposoben za delo nadzornika v kuhinji? Tisti, na katerega se Gospodar lahko zanese, da bo nahranil delavce ob vsakem času dneva. ⁴⁶ Tisti, pri katerem se Gospodar lahko nenajavljeno prikaže in ga vedno najde, kako opravlja svoje delo. To je od Boga blagoslovljen mož ali žena, povem vam! ⁴⁷ Naenkrat ga bo Gospodar postavil, da nadzira vse dogajanje.

⁴⁸ Če pa tisti človek gleda samo nase in v trenutku, ko Gospodar odide, začne početi to, kar se mu zdi – ⁴⁹ zanemarja pomoč in prireja pijanske zabave za svoje prijatelje –, ⁵⁰ se bo Gospodar prikazal v trenutku, ko to najmanj pričakuje ⁵¹ in ga zmlél v kašo. Končal bo na smetišču, skupaj s hinavci; zunaj na mrazu bo drgetal in šklepetal z zobmi.«

ZGODBA O DEVICAH

25 »Božje kraljestvo je kakor deset mladih devic, ki so vzele oljne svetilke ter šle naproti ženinu, da bi ga pozdravile. ² Pet jih je bilo neumnih, pet pa pametnih. ³ Neumne device so vzele svetilke, pa nobenega dodatnega olja. ⁴ Pametne device so vzele vrče olja, da so ga lahko prilivale v svoje svetilke. ⁵ Ženin pa se ni prikazal takrat, ko so ga pričakovale, zato so vse pozaspale.

⁶ Sredi noči je nekdo zavpil: »Tukaj je! Ženin je tukaj! Pojdite ga pozdravit!«

⁷ Vseh deset devic je vstalo in pripravile so svoje svetilke. ⁸ Neumne device so rekle pametnim: »Naše svetilke ugašajo; posodite nam nekaj vašega olja.«

⁹ Odgovorile so: »Morda ne bo dovolj za vse; pojdite si kupit svojega.«

¹⁰ To so storile, vendar je medtem, ko so kupovale olje, ženin že prispel. Vsi, ki so ga tam pozdravili, so vstopili z njim na svatbo; za njimi pa so zaklenili vrata.

¹¹ Mnogo pozneje so prišle druge device, tiste neumne. Trkale so na vrata in govorile: »Gospodar, tukaj smo. Spusti nas noter.«

¹² Odgovoril je: »Ali vas poznam? Mislim, da ne.«

¹³ Torej: bodite budni in pripravljeni. Niti najmanj ne veste, kdaj bo lahko prišel.«

ZGODBA O INVESTICIJI

¹⁴ »Je tudi kakor človek, ki je odhajal na dolgo potovanje. Sklical je svoje služabnike in vsakemu od njih dodelil njegovo odgovornost. ¹⁵ Enemu je dal milijon tolarjev, drugemu štiristo tisoč, tretjemu dvesto tisoč, pač glede na njihove sposobnosti. Potem je odpotoval. ¹⁶ Prvi služabnik je šel takoj na delo in podvojil investicijo svojega gospodarja. ¹⁷ Drugi je storil enako. ¹⁸ Mož z dvesto tisoč tolarji pa je izkopal jamo in pazljivo zakopal denar svojega gospodarja.

¹⁹ Po dolgi odsotnosti se je gospodar teh treh služabnikov vrnil in z njimi napravil obračun.

²⁰ Tisti, ki je prejel milijon tolarjev, mu je pokazal, kako je podvojil njegovo investicijo. ²¹ Njegov gospodar ga je pohvalil: »Odlično! To si dobro opravil. Od zdaj naprej bodi moj družabnik.«

²² Služabnik s štiristo tisoč tolarji je pokazal, kako je tudi on podvojil investicijo svojega gospodarja. ²³ Njegov gospodar ga je pohvalil: »Odlično! To si dobro opravil. Od zdaj naprej bodi moj družabnik.«

²⁴ Potem je služabnik, ki je prejel dvesto tisoč, rekel: »Gospodar, vem, da imaš visoke standarde in da ne trpiš nobene malomarnosti, da zahtevaš najboljše in da ne dopuščas nikakršne napake. ²⁵ Bal sem se, da te bom razočaral, zato sem poiskal dobro skrivališče in zavaroval tvoj denar. In tukaj je zdaj: obvarovan in cel, vse do zadnjega tolarja.«

²⁶ Gospodar je pobesnel: »Kako moreš tako živeti!? Živeti tako previdno je naravnost zločin! Če si vedel, da hočem najboljše, zakaj si storil manj kot najmanj? ²⁷ Najmanj, kar bi lahko storil, bi bilo to, da bi vložil moj denar v hranilnico, kjer bi dobil vsaj malo obresti.

²⁸ Vzemite teh dvesto tisoč in jih dajte tistemu, ki je tvegál največ. ²⁹⁻³⁰ In znebite se tega, ki se ni hotel niti najmanj izpostaviti. Vrzite ga ven v skrajno temo.«

OVCE IN KOZLI

³¹ »Ko bo končno prispel, sijoč od lepote in obdan s svojimi angeli, bo Sin človekov zavzel svoje mesto na svojem veličastnem prestolu. ³² Tedaj bodo pred njim razporejeni vsi narodi in on bo oddelil ljudi, kakor pastir oddeli ovce od kozlov. ³³ Ovce si bo dal na desno, kozle pa na levo.

³⁴ Tedaj bo Kralj rekel tistim na svoji desni: »Vstopite, vi, ki vas je blagoslovil moj Oče! Prejmite, kar vam pripada: to kraljestvo. Za vas je bilo pripravljeno od začetka sveta. ³⁵ To pa zato:

Bil sem lačen in ste me nahranili,
 bil sem žejen in ste mi dali piti,
 bil sem brezdomec in ste mi dali sobo,
³⁶ od mraza sem se tresel in ste mi dali obleko,
 bil sem bolan in ste se ustavili na obisku,
 bil sem v zaporu in ste prišli k meni.«

³⁷⁻³⁹ Tedaj bodo tiste »ovce« rekly: »Gospodar, o čem pa govoriš? Kdaj smo te sploh videli lačnega in te nahranili, žejnega in smo ti dali piti? In kdaj smo te sploh videli bolnega in v zaporu ter smo prišli k tebi?« ⁴⁰ Tedaj bo Kralj rekel: »Povem vam vzvišeno resnico: Kadar koli ste storili katero od teh stvari nekemu, ki je prezrt in zavržen, sem bil to jaz – storili ste jo meni.«

⁴¹ Potem se bo obrnil h »kozlom«, k tistim na svoji levi, in rekel: »Poberite se, ničvredni kozli! Za nič drugega niste, kakor za v peklenski ogenj! ⁴² In zakaj? Zato:

Bil sem lačen in me niste nahranili,
 bil sem žejen in mi niste dali piti,
⁴³ bil sem brezdomec in mi niste dali postelje,
 od mraza sem se tresel in mi niste dali obleke,
 bil sem bolan in v zaporu, pa me niste nikoli obiskali.«

⁴⁴ Tedaj bodo tisti »kozli« rekli: »Gospodar, o čem pa govoriš? Kdaj smo te sploh videli lačnega ali žejnega ali brez doma ali premraženega ali bolnega ali v zaporu, pa nismo pomagali?«

⁴⁵ Odgovoril jim bo: »Povem vam vzvišeno resnico: Kadar koli niste storili katere od teh stvari nekemu, ki je bil prezrt in zavržen, sem bil to jaz – niste je storili meni.«

⁴⁶ Potem bodo tiste »kozle« odpeljali v njihovo večno kazen, »ovce« pa v njihovo večno nagrado.«

MAZILJEN ZA POKOP

26 Ko je Jezus povedal vse te stvari, je rekel svojim učencem: ² »Veste, da bo čez dva dni pasha. Takrat bo Sin človekov izdan in izročen, da ga bodo križali.«

³ Ravno v tistem trenutku je v prostorih vélikega duhovnika Kajfa zasedala družba vélikih duhovnikov in verskih voditeljev. ⁴ Kovali so zaroto, kako bi na skrivnem prijeli Jezusa in ga ubili. ⁵ Strinjali so se, da to ne bo med tednom pashe. »Nočemo še ljudskega upora,« so rekli.

⁶ Ko je bil Jezus v Betaniji, v gosteh pri Simonu Gobavcu, ⁷ je medtem, ko je obedoval, prišla neka ženska in ga mazilila s steklenico zelo drage dišave. ⁸ Ko so učenci videli, kaj se dogaja, so pobesneli. »To je naravnost zločin! ⁹ To bi se lahko prodalo za veliko denarja in razdelilo revnim.«

¹⁰ Ko je Jezus spoznal, kaj se plete, je posegel vmes. »Zakaj grdo ravnete s to žensko? Pravkar je naredila nekaj čudovitega in pomembnega zame. ¹¹ Revne boste imeli ob sebi vse dni, do konca svojih življenj, mene pa ne. ¹² Ko je izlila to dišavo na moje telo, me je v resnici mazilila za pokop. ¹³ Lahko ste prepričani: Kjer koli po svetu se bo pridigalo Sporočilo, bodo omenjali in občudovali to, kar je ona pravkar storila.

¹⁴ Tedaj je eden izmed dvanajsterih, tisti, ki se je imenoval Juda Iškarijot, odšel na skrivni posvet vélikih duhovnikov ¹⁵ in rekel: »Kaj mi daste, če vam ga izročim?« Pogodili so se za trideset srebrnikov. ¹⁶ Začel je iskati pravi trenutek, da bi jih ga izročil.

IZDAJALEC

¹⁷ Prvi dan izmed »dni nekvašenega kruha« so učenci prišli k Jezusu in rekli: »Kje želiš, da ti pripravimo tvojo pashalno večerjo?«

¹⁸ Rekel je: »Pojdite v mesto. Stopite to tega in tega in mu recite: ›Učitelj pravi: Moj čas je blizu. Jaz in moji učenci nameravamo praznovati pashalno večerjo v tvoji hiši.«¹⁹ Učenci so natančno upoštevali Jezusova navodila in pripravili pashalno večerjo.

²⁰ Po sončnem zahodu so on in dvanajsteri sedeli okrog mize. ²¹ Med jedjo je rekel: »Nekaj težkega vendar pomembnega vam moram reči: Eden izmed vas me bo predal zarotnikom.«

²² Bili so presunjeni, nato pa so eden za drugim začeli spraševati: »Saj nisem jaz, Gospod, ali ne?«

²³ Jezus je odgovoril: »Ta, ki me bo predal, je nekdo, s katerim jem vsak dan, nekdo, ki mi podaja hrano pri mizi. ²⁴ Po eni strani Sin človekov vstopa v izdajstvo, ki je jasno napovedano v Svetem pismu – v tem ni nobenega presenečenja. Po drugi strani pa tisti, ki ga predaja, postane izdajalec Sina človekovega – bolje, da se nikoli ne bi rodil, kakor da to stori!«

²⁵ Potem je Juda, ki je že postal izdajalec, rekel: »Saj nisem jaz, Gospod, ali ne?«

Jezus je rekel: »Ne igray se skrivalnic z menoj, Juda.«

KRUH IN ČAŠA

²⁶ Med jedjo je Jezus vzel in blagoslovil kruh, ga razlomil in ga dal svojim učencem:

»Vzemite, jejte.
To je moje telo.«

²⁷ Vzel je čašo, se zahvalil Bogu in jim jo dal:

»Pijte to, vsi.
²⁸ To je moja kri,
Božja nova zaveza, ki se preliva za mnoge ljudi
za odpuščanje grehov.

²⁹ Ne bom več pil vina iz te čaše, dokler ne napoči tisti novi dan, ko ga bom pil z vami v kraljestvu mojega Očeta.«

³⁰ Zapeli so hvalnico in odšli naravnost proti Oljski gori.

GETSEMANI

³¹ Tedaj jim je Jezus povedal: »Preden mine ta noč, boste vsi razpadli na kosce zaradi tega, kar se mi bo zgodilo. V Svetem pismu je mesto, ki pravi:

›Udaril bom pastirja;
na vrat na nos se bodo ovce razkropile.«

³² Ko pa bom obujen, bom šel jaz, vaš Pastir, pred vami in vas peljal v Galilejo.«

³³ Peter je vpadel: »Tudi če se vsi drugi razletijo zaradi tega, kar se bo zgodilo s tabo, se jaz ne bom.«

³⁴ »Ne bodi tako prepričan,« je rekel Jezus. »Še to noč, preden petelin zakikirika, da je zora, boš trikrat zanikal, da me poznaš.«

³⁵ Peter je protestiral: »Tudi če bi moral umreti s teboj, tega nikoli ne bi zanikal.« Vsi drugi so govorili enako.

³⁶ Tedaj je šel Jezus z njimi na vrt, ki se imenuje Getsemani, in rekel svojim učencem: »Ostanite tu, medtem, ko stopim tja, da bom molil.«³⁷ S seboj je vzel Petra in Zebedejeva sinova. Spustil se je v agonijo žalosti. ³⁸ Tedaj jim je rekel: »Žalosten sem, da bi kar umrl. Ostanite tukaj in bedite z mano.«

³⁹ Šel je malo naprej, padel na obraz in molil: »Moj Oče, če je le mogoče, me spravi ven iz tega. Toda prosim, ne tega, kar hočem jaz. Ti, kaj hočeš ti?«

⁴⁰ Ko se je vrnil k svojim učencem, jih je našel, kako trdno spijo. Rekel je Petru: »Ali niste mogli zdržati z menoj niti eno samo uro? ⁴¹ Bodite budni in pripravljene; ostanite v molitvi, da ne zaidete v skušnjavo, brez da bi se sploh zavedli, da ste v nevarnosti. V vas je en del, ki je voljan, pripravljen na kar koli z Bogom. Vendar je v vas tudi drugi del, ki je len kakor star pes, ki poležuje ob ognju.«

⁴² Še drugič jih je odšel od njih. Spet je molil: »Moj Oče, če ni druge možnosti, kakor je ta, da spijem to čašo do dna, sem pripravljen. Naredi po svoje.«

⁴³ Ko se je vrnil, jih je spet našel v trdnem spancu. Preprosto niso mogli obdržati svojih oči odprtih. ⁴⁴ Tokrat jih je pustil, da so spali naprej, in šel nazaj, še tretjič molit glede istih stvari.

⁴⁵ Ko se je vrnil naslednjič, je rekel: »Ali boste kar spali, vso noč? Prišel je moj čas, Sin človekov bo na milost in nemilost izročen grešnikom. ⁴⁶ Vstanite! Pojdimo! Moj izdajalec je tu!«

Z MEČI IN GORJAČAMI

⁴⁷ Komaj je to rekel, že se je pojavil Juda (eden izmed dvanajsterih) in z njim krdelo, ki je vihtelo meče in gorjače. Poslali so jih veliki duhovniki in verski voditelji. ⁴⁸ Izdajalec si je izmislil znamenje za njih: »Tisti, ki ga poljubim, tisti je – primite ga.« ⁴⁹ Šel je naravnost k Jezusu, ga pozdravil: »Kako si, Rabi?« in ga poljubil.

⁵⁰ Jezus je rekel: »Prijatelj, čemu te skrivalnice?«

Potem so prišli nadenj – prijeli so ga in ga zgrabili. ⁵¹ Eden od tistih, ki so bili z Jezusom, je potegnil meč in zamahnil po služabniku velikega duhovnika ter odsekal njegovo uho.

⁵² Jezus je rekel: »Daj svoj meč tja, kamor spada. Vsi, ki uporabljajo meče, bodo uničeni od mečev.

⁵³ Se ne zavedaš, da lahko zdajle pokličem svojega Očeta, ki bi mi takoj dal dvanajst čet – ali pa še več, če hočeš – angelov, ki so pripravljeni na boj? ⁵⁴ Ampak če bi to storil, kako bi se potem izpolnilo Sveto pismo, ki pravi, da se mora to tako zgoditi?«

⁵⁵ Potem je Jezus spregovoril tolpi: »Kaj je zdaj to – prišli ste nad mene z meči in z gorjačami, kakor nad nevarnega zločinca? Dan za dnem sem sedel v templju in učil, pa niste nikoli dvignili niti prsta nad mene. ⁵⁶ To ste storili zato, da ste potrdili in izpolnili preroške spise.«

Tedaj so se vsi učenci obrnili in zbežali proč.

LAŽNE OBTOŽBE

⁵⁷ Krdelo, ki je prijelo Jezusa, ga je peljalo pred Kajfa, velikega duhovnika, kjer so se zbrali verski učitelji in voditelji. ⁵⁸ Peter je sledil z varne razdalje, dokler niso prišli do dvorišča velikega duhovnika. Potem je smuknil noter in se pomešal med služabnike, da bi videl, kako se bodo stvari odvile.

⁵⁹ Veliki duhovniki so kovali zaroto z judovskim velikim zborom; poskušali so si izmisliti obtožbe proti Jezusu, zaradi katerih bi ga lahko obsodili na smrt. ⁶⁰ Toda čeprav jih je nastopilo mnogo, ki so nizali eno lažno obtožbo za drugo, ni bilo nič verjetnega.

Končno sta prišla naprej dva moža ⁶¹ s temle: »Ta je rekel: »Jaz lahko podrem ta Božji tempelj in ga v treh dneh spet zgradim.««

⁶² Veliki duhovnik je vstal in rekel: »Kaj lahko rečeš na to obtožbo?«

⁶³ Jezus pa je bil tiho.

Potem je veliki duhovnik rekel: »Pri živem Bogu ti zapovedujem, da nam poveš, če si ti Mesija, Božji Sin.«

⁶⁴ Jezus je bil kratek: »Ti sam si povedal. In to še ni vse. Kmalu si boste ogledali sami:

Sina človekovega, kako sedi na desnici Mogočnega
in prihaja na nebeških oblakih.«

⁶⁵ Ob tem je veliki duhovnik izgubil potrpljenje, raztrgal svoja oblačila in zakričal: »To je bogokletno! Zakaj sploh še potrebujemo prič, da bi ga obtožili? Vsi ste slišali njegovo bogokletje! ⁶⁶ Ali boste trpeli takšno bogokletje?«

Vsi so odgovorili: »Smrt! To je zapečatilo njegovo smrtno obsodbo.«

⁶⁷ Potem so ga vsi pljuvali v obraz in ga tolkli. Medtem, ko so udarjali po njem, so se mu posmehovali: ⁶⁸ »Prerokuj, Mesija: Kdo te je zdaj udaril?«

ZANIKANJE NA DVORIŠČU

⁶⁹ Ves ta čas je Peter sedel zunaj na dvorišču. Neka dekla je prišla k njemu in rekla: »Ti si bil z Jezusom Galilejcem.«

⁷⁰ Pred vsemi, ki so bili tam, je zanikal: »Ne vem, o čem govoriš.«

⁷¹ Ko se je premaknil proti vratom, je nekdo drug rekel ljudem, ki so bili tam: »Ta človek je bil z Jezusom Nazarečanom.«

⁷² Spet je zanikal in svoje zanikanje zasolil še s prisego: »Prisegam, nikoli ga nisem sploh videl.«

⁷³ Kmalu zatem so nekateri, ki so stali tam, stopili k Petru: »Moraš biti eden izmed njih. Tvoj naglas te izdaja.«

⁷⁴ Tedaj je postal res vznemirjen in prisegel: »Ne poznam tega človeka!«

Prav tedaj je zakikirikal petelin. ⁷⁵ Peter se je spomnil, kaj je rekel Jezus: »Preden bo petelin zakikirikal, boš trikrat zanikal, da me poznaš.« Šel je ven ter jokal in jokal in jokal.

TRIDESET SREBRNIKOV

27 Ob prvem jutranjem svitu so se sestali vsi veliki duhovniki in verski voditelji, da napravijo zaključne poteze svojega naklepa, da ubijejo Jezusa. ² Potem so ga zvezali in poslali pred Pilata, guvernerja.

³ Juda, tisti, ki ga je izdal, je spoznal, da je Jezus obsojen. Prevzelo ga je kesanje; vrnil je tistih trideset srebrnikov velikim duhovnikom ⁴ in rekel: »Grešil sem. Izdal sem nedolžnega človeka.«

Oni so rekli: »To se nas ne tiče. To je tvoj problem.«

⁵ Juda je vrgel srebrnike v tempelj in se umaknil. Šel je proč in se obesil.

⁶ Veliki duhovniki so pobrali srebrnike, a niso vedeli, kaj naj z njimi storijo. »Ne bi bilo prav, če bi dali to – plačilo za umor! – kot dar v tempeljsko zakladnico.« ⁷ Odločili so se, da se jih bodo znebili tako, da bodo kupili »Lončarjevo njivo« in jo uporabili kot pokopališče za brezdomce. ⁸ Tako je tista njiva dobila ime »Travnik umora«, ime, ki se je drži do danes. ⁹ Tedaj so postale stvarnost Jeremijeve besede:

»Vzeli so trideset srebrnikov,
ceno človeka pri Izraelcih,
¹⁰ in z njimi kupili lončarjevo njivo.«

Tako so nevede do pike izpolnili Božja navodila.

PILAT

¹¹ Jezus je bil postavljen pred guvernerja in ta mu je postavil vprašanje: »Si ti ›Kralj Judov?«

Jezus je rekel: »Če ti tako rečeš.«

¹² Ko pa so od velikih duhovnikov in verskih voditeljev začele deževati nanj vse mogoče obtožbe, ni rekel ničesar. ¹³ Pilat ga je vprašal: »Slišiš ta dolgi spisec obtožb? Ali ne boš rekel ničesar?« ¹⁴ Jezus je vztrajno molčal – niti besedice iz njegovih ust. Na guvernerja je to napravilo velik vtis; zelo velik vtis.

¹⁵ Ob prazniku je obstajal star običaj, da guverner izpusti enega zapornika, ki ga izbere množica.

¹⁶ Takrat so imeli v zaporu razvpitega Jezusa Baraba. ¹⁷ Ko se je torej pred Pilatom zbrala množica, jim je rekel: »Katerega zapornika hočete, da izpustim: Jezusa Baraba ali Jezusa, takoimenovanega Kristusa?« ¹⁸ Vedel je, da so mu Jezusa pripeljali iz čiste kljubovalnosti.

¹⁹ Ko je sodna razprava še potekala, je Pilatu žena poslala sporočilo: »Ne zapletaj se v obsodbo tega plemenitega moža. Pravkar sem prestala dolgo in težko noč zaradi sanj, ki sem jih imela o njem.«

²⁰ Medtem so veliki duhovniki in verski učitelji pregovorili množico, naj zahtevajo Barabovo izpustitev in Jezusovo usmrtitev.

²¹ Guverner je vprašal: »Katerega izmed teh dveh hočete, da izpustim?«

Rekli so: »Baraba!«

²² »In kaj naj potem storim z Jezusom, takoimenovanim Kristusom?«

Vsi so zavpili: »Pribij ga na križ!«

²³ On je ugovarjal: »Toda za kakšen zločin?«

Oni pa so še bolj kričali: »Pribij ga na križ!«

²⁴ Ko je Pilat videl, da ne doseže ničesar in da bo vsak čas izbruhnil upor, je vzel umivalnik z vodo in si naravnost pred očmi vse množice umil roke ter rekel: »S svojih rok si umivam odgovornost za smrt tega človeka. Od zdaj naprej je na vaših rokah. Vi ste sodnik in porota.«

²⁵ Množica je odgovorila: »Mi bomo vzeli krivdo za to smrt nase, mi in naši otroci za nami.«

²⁶ Tedaj je izpustil Baraba. Jezusa pa je izročil vojakom, da ga prebičajo in potem križajo.

KRIŽANJE

²⁷ Guvernerjevi vojaki so odpeljali Jezusa v guvernerjevo palačo in zbrali ves oddelek, da bi se malo pozabavali. ²⁸ Slekli so ga in ga oblekli v rdečo haljo. ²⁹ Iz vej trnastega grma so spletli krono in mu jo posadili na glavo. V njegovo desnico so mu kot žezlo dali palico. Potem so poklekali pred njim v posmehljivi spoštljivosti: »Bravo, Kralj Judov!« so govorili, »Bravo!« ³⁰ Potem so pljuvali vanj in ga s palico tolkli po glavi. ³¹ Ko so imeli zabave dovolj, so mu slekli haljo in ga oblekli nazaj v njegova oblačila. Potem so ga odvedli na križanje.

³² Na poti so naleteli na moža iz Cirene, ki mu je bilo ime Simon, in ga prisilili, da je nesel Jezusov križ. ³³ Ko so prispeli na Golgoto, na kraj, ki mu pravijo »Lobanjski grič«, ³⁴ so mu ponudili mešanico vina in mire, ki lajša bolečine, toda ko jo je okusil, je ni hotel piti.

³⁵⁻³⁶ Ko so ga pribili na križ in čakali, da umre, so si krajšali čas s tem, da so metali kocko za njegova oblačila. ³⁷ Nad njegovo glavo so postavili tablo z obsodbo, zaradi katere je bil kaznovan: TO JE JEZUS, KRALJ JUDOV. ³⁸ Skupaj z njim so križali tudi dva zločinca, enega na njegovi desni in drugega na njegovi levi. ³⁹ Ljudje, ki so šli mimo po cesti, so se mu rogali in s posmehljivim obžalovanjem zmajevali z glavami: ⁴⁰ »Bahal si se, da lahko podreš tempelj in ga potem v treh dneh spet zgradiš - pokaži nam, kar znaš! Reši se! Če si res Sin Boga, pridi dol s tega križa!«

⁴¹ Veliki duhovniki, skupaj z verskimi učitelji in voditelji, so bili tudi tam; pridružili so se ostalim in se sijajno zabavali, ko so se šalili na njegov račun: ⁴² »Rešil je druge - ne more rešiti sebe! Izraelov Kralj, kajneda? No, pa naj gre dol s tega križa. Potem bomo vsi postali verniki! ⁴³ Tako zelo je bil prepričan v Boga - no, naj potem reši svojega »sina« - če ga hoče! Saj je trdil, da je Sin Boga, ali ne?«

⁴⁴ Celo oba zločinca, ki sta bila križana poleg njega, sta se pridružila posmehovanju.

⁴⁵ Od poldne do treh se je po vsem svetu stemnilo. ⁴⁶ Nekje sredi popoldneva se je Jezusu izvil globok vzdih, glasno je zavpil: »*Elí, Elí, lemá sabahtáni?*« kar pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«

⁴⁷ To so slišali nekateri, ki so stali tam. Rekli so: »Elija kliče.« ⁴⁸ Eden izmed njih je stekel in prinesel gobo, namočeno v skisano vino in jo s palico dvignil k njemu, da bi lahko pil. ⁴⁹ Drugi so se šalili: »Kaj tako hitiš? Čakaj, da vidimo, če pride Elija in ga reši.«

⁵⁰ Jezus pa je še enkrat glasno zavpil in izdihnil.

⁵¹ V tistem trenutku se je tempeljsko zagrinjalo pretrgalo na dvoje, od vrha do tal. Bil je tudi potres in skale so se razpočile na kosce. ⁵² Še več, odprli so se grobovi in telesa mnogih vernikov, ki so spali v svojih grobovih, so bila obujena. ⁵³ (Po Jezusovem vstajenju so zapustili grobove in šli v sveto mesto, kjer so se prikazali mnogim.)

⁵⁴ Ko so poveljnik straže in tisti, ki so bili z njim, videli potres in vse drugo, kar se je zgodilo, so se na smrt prestrašili. Rekli so: »Ta je moral biti Božji Sin!«

⁵⁵ Tam je bilo tudi kar nekaj žensk, ki so vse to opazovale od daleč, žensk, ki so bile z Jezusom že od Galileje, da so mu stregle. ⁵⁶ Med njimi so bile Marija Magdalena, Marija, Jakobova in Jožefova mati ter mati Zebedéjevih sinov.

GROB

⁵⁷ Pozno popoldne je prispel bogat mož iz Arimateje, Jezusov učenec. Ime mu je bilo Jožef. ⁵⁸ Šel je k Pilatu in ga prosil za Jezusovo telo. Pilat je njegovi prošnji ugodil. ⁵⁹ Jožef je vzel telo in ga zavil v čisto platno, ⁶⁰ ga položil v svoj grob, nov grob, ki je bil šele pred kratkim vsekan v skalo, in čez vhod zavalil velik kamen. Potem je odšel. ⁶¹ Marija Magdalena in druga Marija pa sta ostali; sedeli sta nasproti grobu.

⁶² Po sončnem zahodu so se veliki duhovniki in farizeji sestali s Pilatom. ⁶³ Rekli so: »Gospod, pravkar smo se spomnili, da je tisti lažnivec, ko je bil še živ, najavil: »Čez tri dni bom obujen.« ⁶⁴ Nujno moramo zapečatiti tisti grob, dokler ne pretečejo trije dnevi. Obstaja precejšnja verjetnost, da pridejo njegovi učenci in ukradejo truplo ter nato raztrobijo naokrog: »Vstal je od mrtvih.« Tedaj bomo še na slabšem kakor prej, končna prevara bo večja od prve.«

⁶⁵ Pilat jim je dejal: »Dobili boste stražarje. Pojdite in ga čim boljše zavarujte.« ⁶⁶ Tako so odšli in zavarovali grob; zapečatili so kamen in razpostavili stražarje.

VSTAL OD MRTVIH

28 Po soboti, ko se je začel svitati prvi dan tedna, sta Marija Magdalena in druga Marija prišli, da bi bili pri grobu. ² Nenadoma se je zemlja zamajala in zatresla, ker je Božji angel prišel iz nebes, prišel ravno tja, kjer sta stali. Odvalil je kamen in se usedel nanj. ³ Žarki kakor blisk so sijali iz njega. Njegova oblačila so se snežno belo svetlikala. ⁴ Stražarji pri grobu so bili na smrt prestrašeni. Tako so bili preplašeni, da se niso mogli niti premakniti.

⁵ Angel je spregovoril ženskama: »Ničesar se vama ni treba bati. Vem, da iščeta Jezusa, tistega, ki so ga pribili na križ. ⁶ Ni ga tu. Bil je obujen, prav kakor je rekel. Pridita in si poglejta, kam so ga položili.

⁷ No, zdaj pa brž na pot in povejta njegovim učencem: »Vstal je od mrtvih. Pred vami gre v Galilejo. Tam ga boste videli.« To sem vama prišel povedat.«

⁸ Ženski sta bili globoko zaprepadeni in polni veselja; nič si nista obotavljali, takoj sta zapustili grob. Tekli sta povedat učencem. ⁹ Tedaj ju je srečal Jezus, ustavil ju je na sredi njune poti. »Dobro jutro,« je rekel. Onidve sta padli na kolena, mu objeli noge in ga častili. ¹⁰ Jezus je rekel: »Oklepata se me, kot da bi šlo za življenje ali smrt! Ne bodita tako preplašeni. Pojdita sporočit mojim bratom, naj gredo v Galilejo; tam se bom srečal z njimi.«

¹¹ Medtem so se stražarji razbežali, nekaj od njih pa jih je šlo v mesto in povedalo velikim duhovnikom vse, kar se je zgodilo. ¹² Sklicali so sestanek z verskimi voditelji in napravili načrt: Vzeli so veliko vsoto denarja in ga dali vojakom ¹³ kot podkupnino, da bodo govorili: »Prišli so njegovi učenci in ponoči, ko smo spali, ukradli telo.« ¹⁴ Zagotovili so jim: »Če bo guverner zvedel za vaše spanje na delu, bomo mi poskrbeli, da ne boste česa krivi.« ¹⁵ Vojaki so vzeli podkupnino in storili, kakor jim je bilo rečeno. Ta zgodba, ki so jo zakuhali v judovskem velikem zboru, še vedno kroži med ljudmi.

¹⁶ Medtem je bilo enajst učencev na poti v Galilejo, namenjeni so bili na goro, ki jo je Jezus določil za njihovo ponovno srečanje. ¹⁷ V trenutku, ko so ga zagledali, so se mu priklonili in ga častili. Toda nekateri so bili zadržani, ne povsem prepričani glede *časčenja*, glede tega, da bi popolnoma tvegali sebe.

¹⁸ Jezus pa se ni dal zmesi in jim je naravnost povedal svoje naročilo: »Bog me je pooblastil in mi zapovedal, naj vam dam nalogo: ¹⁹ Odidite in naučite vse, ki jih srečate, daleč ali blizu, naj živijo na ta življenjski način; označite jih s krstom v trojno ime: Oče, Sin in Sveti Duh. ²⁰ Potem jih vzgajajte, da bodo živeli in delali vse, kar sem vam zapovedal. Ko boste to počeli, bom z vami, dan za dnem in dan za dnem, prav vse do konca sveta.«